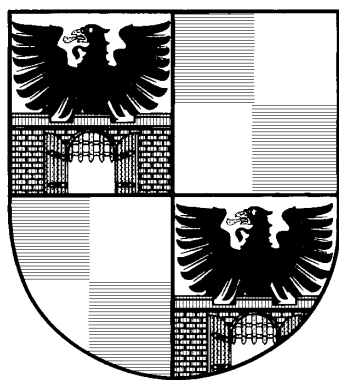

Náš domov

číslo 192

duben 2006

STAROSTI STAROSTŮ

Náš cyklus Starosti starostů pokračuje i v dubnu a věřím, že si již našel své příznivce. Než Vám představím dalšího z řady starostů, položím Vám kontrolní otázku. Víte, kde jsou Ješetice a čím je tato obec zvláštní? Přiznávám bez mučení, že jediné, co jsem doposud o Ješetických věděla já bylo, že se nachází na České Sibiři kousek od Miličína a vede tudy trať. Taková malá tečka na mapě. A dost možná, že kdyby mne sem nezavedla má reportéřská povinnost, nikdy bych se sem blíže nepodívala. Ke své velké škodě.

Jako starosta zde již druhé volební období působí pan Zdeněk Říha. Ochtově souhlasil s rozhovorem a také se na něj náležitě připravil. Přivítal mne ve své kanceláři, která sídlí na samém kraji Ješetic v obecním domě.

PÍSMÁK

Pane starosto, tak co myslíte, bude už konečně jaro?

„Abych řekl pravdu, jsem trochu skeptik. Myslím, že nás počásí ještě chvíli pozlobí. Zvláště tady u nás. Vždyť jste na České Sibiři! Letošní zima byla obzvlášť dlouhá. Vemte si, že první sníh napadl 16. listopadu a drží se dodnes! (22. března – pozn. red.) A co ho je. Náklady na údržbu komunikací v letošní zimě byly největší za posledních 15 let. Již dnes je mohu odhadnout na cca 70 tisíc oproti 30–40 tisícům v jiných letech. A teprve, až sleze sníh docela, zjistíme, jak se podepsala dlouhá zima na našich silnicích.“

Oproti jiným obcím, vaše komunikace jsou v celkem dobrém stavu.

„Však do jejich každoročních oprav investujeme asi 50 tisíc korun z obecního rozpočtu. Navíc se nám podařilo zcela zrekonstruovat cestu Říkov – Víška až po hranici katastru, opatřili jsme ji bezprašným povrchem a je zařazena do systému cyklostezek. Zastupitelstvo rozhodlo, že bychom ji mohli rozšířit na dvě vozidla (na 5 m). Jen je škoda, že jsme nenašli pochopení u starostů Sedlce-Prčice, s jejichž katastrem sousedíme. Kdyby se tuto komunikaci podařilo zprovoznit i na území jejich katastru, výrazně by se nám zkrátila cesta do Sedlce-Prčice. Je to pro nás záležitost zásadního významu, neboť stávající cesta přes Nové Dvory, Červený Újezd, Záběhlce a Dvorce

je dlouhá 12 km, zatím co cesta přes Víšku je dlouhá pouze 5 km. Údržba této nové cesty by byla na katastru Ješetice pochopitelně na naše náklady.“

Jaké další investiční akce jste úspěšně dokončili a co Vás ještě čeká?

„Máme za sebou kompletní opravu střechy včetně výměny krytiny, klempířských a lakýrnických prací na obecním domě. Zrekonstruovali jsme zde i obchod a zřídili historickou sň, kde jsou umístěny trofeje našich hasičů, historické exponáty obce a další. Z těch menších akcí bych pak zmínil rekonstrukci veřejného osvětlení v Ješetících, rekonstrukci první etapy obecního vodovodu, zakoupení požárního auta a další nezbytné materiální vybavení pro SDH. Nezapomínáme ani na péči o historické památky v obci. V Říkově jsme opravili kapličku sv. Jana Nepomuckého, ozvučili ji a opatřili ji i novou sochou, protože tu původní nám někdo ukradl. Nyní jednáme o jejím novém vysvěcení 16. května, v den tohoto patrona. I když jsme prováděli akce většího rozsahu, finančně náročné, nikdy jsme se nezadlužili a naše platební bilance byla vždy a je i v současnosti aktivní.

A co nás čeká? Především, pokud budou prostředky, chceme pokračovat další etapou

rekonstrukce vodovodu. Také bychom rádi dokončili opravy a úpravy sálu obecního domu, po diskotékách, které se zde konaly, je v dezolátním stavu.“

Na tak malou obec toho není málo. Zdá se, že život je u vás přímo idylický. Máte také nějaké nezdar?

„Víte, tady to není o politikaření. Tady se musí vzít za práci a dělat. Máme v obci

pokračování na 3. straně

Vybíráme z obsahu:

- Starosti starostů – Písmák1, 3
- Rozhovor se starostou Ješetic
- Smekalka v Praze7
- historická stříkačka reprezentovala
- Na Monínci se loučili8
- s lyžařskou sezónou
- Vyhodnocení soutěže9
- fotografií kuriozit
- Velikonoce – svátky jara11
- a nového života
- Sedlec byla sto let okresním13
- městem. Více již pan Fiala...
- Prčický hejtman se jen usmívá14
- Portrét – varhanice Jitka Fárová ...16

Z jednání Rady města

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 1. 3. 2006

Schválila:

- předčasné převod finančních prostředků na II. Q 2006 pro školské zařízení (nutné zaplatit zálohy na energie)
- pronájem veř. prostranství na prodej družbeže za splnění předepsaných podmínek a dodržení opatření Ministerstva zemědělství ČR a Krajské veterinární správy
- nadzemní elektrické vedení přes obecní cestu k osadě Kvašňov za daných podmínek
- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí s ČEZ Distribuce, a.s. nařízení věcného břemene na pozemku č. 753 v k.ú. Sedlec
- uzavření smlouvy s ČEZ Distribuce, a.s., na posílení TS ČOV

Doporučila:

- jednat ohledně nájmu nebytových prostor v čp. 63 v Sedlci
- zastupitelstvu odměňování neuvolněných členů ponechat v původní výši
- dále jednat ve věci odkanalizování domu čp. 1 a 168–169 v Prčici
- dále jednat ve věci vedení kanalizace po soukromých pozemcích
- zastupitelstvu schválit výměnu pozemků v k.ú. Divišovice

Uložila:

- starostce jednat ohledně nájmu nebytových prostor v čp. 63 v Sedlci

Vzala na vědomí:

- stížnosti na zimní údržbu obecních komunikací a výsledky jejich kontroly
- informace tajemnice o nařízení vlády č. 50/2006, kterým se mění nařízení vlády č. 37/2003 – odměňování členů zastupitelstev
- a souhlasila s návrhem starostky, aby jednání rady se v Měšeticích uskutečnilo 15. 3. 2006 v hasičském domě od 19,30 hodin

Pověřila:

- zastupovat město na zasedání Bene-Bus místostarostu p. Pavla Krále

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 8. 3. 2006

Schválila:

- úhradu spoluúčasti ve výši 500,- Kč na náhradu škodní události
- zvýšení poplatků za kopírování pro veřejnost
- prominutí poplatku ze vstupného z akce SDH Přestavky

Rozhodla:

- o případném prodloužení nájmu v čp. 41 v Jeřichovicích o jeden rok

Doporučila:

- stanovisko o navýšení počtu žáků ve třídách postoupit písemně pro dohádovací řízení mezi OŠMS a obcemi PIII, které se bude konat 22. 3. 2006 na KÚ v Praze
- svolat druhé zasedání zastupitelstva na den 29. 3. 2006 od 19.00 hodin
- zastupitelstvu města schválit stavbu kanalizace přes přický zámecký areál
- zastupitelstvu města přijmout od p. Bláhy, zástupce majitelů přickýho zámku, dar – cca 5000 m² pozemků
- požádat o spolupráci i základní školu a komisi životního prostředí ve věci IŽP o spolupráci při nelegálním dovozu odpadů ze zahraničí

Odložila:

- ústní žádost p. Špačkové na demolici části obecního objektu v Myslkově
- návrh nařízení 1 světla veřejného osvětlení v Šánovické ulici v Sedlci

Vzala na vědomí:

- obsah stížnosti jednoho spoluobčana a konstatovala, že je neoprávněná
- informace starostky o žádosti na umístění informačních tabulí v osadě Kvasejovice
- informace starostky o jednání s majiteli pozemků v Sedlci
- návrh na dodatek k mandátní smlouvě o svozu odpadů pro město na rok 2006 uzavřené s firmou Compag, s.r.o. Votice
- informace místostarosty o jednání sdružení obcí BENE-BUS
- informace starostky z jednání ohledně nebytových prostor v čp. 63

Pověřila:

- starostku a tajemnici odpovědi na neoprávněnou stížnost jednoho spoluobčana

Nedoporučila:

- navyšovat počty žáků v jednotlivých třídách nad 30 proto, že tato skutečnost by byla na újmu kvality vzdělávací činnosti školy, bezpečnosti a ochrany zdraví žáků

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 15. 3. 2006

Schválila:

- napojení inženýrských sítí k pozemku č. 1076/4 v k.ú. Prčice, kde je plánována novostavba RD a tím i dotčení obecního poz.č. 1076/37
- program na zasedání zastupitelstva na středu 29. 3. 2006

- použití trhačích prací při výkopech pro kanalizace v Sedlci-Prčici s podmínkou, že bude učiněno maximum pro ochranu obyvatel města i veškerého majetku a že budou dodrženy všechny zákonné i bezpečnostní předpisy týkající se těchto prací
- vyčištění potoka pod Černickým rybníkem v Sedlci

Vzala na vědomí:

- nabídkovou cenu na výkup pozemků v Sedlci
- výsledky jednání s občany Měšetic a Lidkovic

Pověřila:

- starostku dalším jednáním o případné koupi pozemků v Sedlci
- MěÚ předat zástupcům Měšetic a Lidkovic zápis o jednání s nimi

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 22. 3. 2006

Schválila:

- umístění prezentačního stánku ČSSD k předvolební akci
- vybudování kanalizační přípojky na řadu AI – 1 u čp 325 v Sedlci
- vybudování odbočky pro budoucí svedení dešťové vody z okapů kostela v Sedlci do blízké kanalizace
- ozdravnou probírku náletových dřevin na pozemcích KN 219/1, PK 207 a 208 v k.ú. Vrchotice za určený poplatek
- připojení VTS v Myslkově k internetové síti

Nerozhodla:

- o žádosti o prominutí poplatku za stočné za IV. Q 2006

Doporučila:

- aby situaci ohledně propadlé komunikace v Myslkově projednal p. Pilík se Službami s.r.o. s p. Krížkem a předložili na nejbližší zasedání návrh řešení a cenovou kalkulaci
- aby se žádost o vyčištění šachty u bytového domu v Prčici čp. 90 uskutečnila při napojování tohoto domu na kanalizaci

Zamítla:

- nabídku společnosti Česká turistika s.r.o. na propagaci města v jejich publikacích za příspěvek cca 10 000,- Kč
- žádost o prominutí nebo snížení poplatku a TKO za rok 2006

Přišly první dotace na kanalizaci

přes Státní fond životního prostředí, a to jak peníze „české“, tak i „evropské“. Tím náš účet dostal „injekci“ 5 mil. Kč.

M.K.

dokončení z první strany

velmi dobrý spolek dobrovolných hasičů. Za jejich činnost jim velice děkuji. Když je třeba udělat něco pro obec, na ně se můžu vždy spolehnout. Vlastníme kupříkladu 10ha lesa, bez jejich dobrovolné práce bychom ho nemohli obhospodařovat. Také moje funkce a celého zastupitelstva je zcela dobrovolná, vše, co tu děláme, děláme z vlastní vůle, po práci, já jsem již v důchodu. Žádné výhody nám z toho neplynou a ze strany státu a kraje jsou na nás kladeny ty samé nároky, jako na zastupitele – profesionály. Vím, že se každého starosty ptáte, zda bude letos ve volbách opět kandidovat. Já vám na to můžu říci jen tolik, že nevím. Nová kandidatura je ještě daleko a já ji budu řešit, až ta doba nazraje. Těší mne kupříkladu, že se zastavil pokles obyvatelstva. V současné době obec čítá 137 obyvatel, v roce 2001 to bylo 125. Rodí se mladí a to je dobře. Mladí mají u nás zelenou.

A ty nezdrary? Víte, my si stanovujeme reálné cíle, abychom je mohli splnit. Ono to asi ani jinak na malé obci nejde. Teď mne napadá jeden nezdar. Nepodařilo se nám ustanovit hasičské družstvo žen, nenaplnilo se.“

Říkal jste, že jste již v důchodu. Jakou profesi jste vykonával před ním?

Smích. „No to byste neuhodla, přeci ŽELEZNIČÁŘ! Už je to sice dávno

a nevím, zda se můžu ještě mezi starosty - železničáře řadit...“

Ale coby ne, železničí je každý pořádný železničář načichlý až do smrti.

„Asi máte pravdu. Jsem na svou profesi hrdý.“

Jste také hrdý na svou obec?...

„Samozřejmě. Před dvěma roky jsme oslavili 100. výročí od založení naší obce. Roku 1904 se Ješetice oddělily od Smilkova. Můj děd byl dokonce zakladatelem a historicky prvním starostou Ješetic. Náš rod má vůbec zajímavou, i když pohnutou historii. Měli jsme veliký statek, v padesátých letech nám byl zkonfiskován na základě vládního nařízení 50/55 sb., během jediné hodiny. Získat zpět svůj majetek se však nepodařilo v plném rozsahu dosud.“

To jste mi až vyrazil dech, zkusil jste svůj příběh napsat?

„Písmáctví máme tak trochu v rodině, uvažoval jsem již o tom. Ale zatím nebyl čas. Snad až po volbách. Bylo by to dlouhé a možná, snad i smutné povídání. Ani nevím, jestli by to dnes ještě někoho zajímalo. Ti, co to zažili, již pomalu vymírají a mladé to možná ani nezajímá.“

Ale na to, co jste v životě zažil, jste stále takový veselý a optimistický člověk? Jiní by se stáhli do sebe, zahořkli by...

„To není moje povaha. Co bych z toho měl? Vždy jsem se řídil heslem „Nebát se

Kaplička sv. Jana Nepomuckého v Říkově

a nekrást!“ a masarykovským „Pravda zvítězí!“.

P.S. V době našeho rozhovoru ještě pokračovala tuhá zima a vše bylo pod sněhem. V neděli přišla prudká obleva s rychlým táním, kdy malé potůčky se rázem změnily v dravé toky. Viz potok Mastník, který se rozvodnil a také na území Ješetic byl vyhlášen stav pohotovosti.

Připravila Alice Valsová

Z činnosti finančního výboru

Po informacích o stavu našich účtů, které jsme Vám předložili v minulém čísle ND, Vás chceme nyní seznámit s hospodařením v našich lesích. Od roku 2001, kdy nám stát daroval 36 ha lesa, máme 99 ha v účetní hodnotě 24,5 mil. korun. Podle zprávy p.Pavla Dvořáka bylo v loňském roce vytěženo, především z důvodů napa-

dení kůrovcem, 886 m³ dřeva, nově bylo zalesněno 0,5 ha vykáceného lesa. Z kraje jsme obdrželi dotaci ve výši 30 620,- Kč na výsadbu melioračních a zpevňujících dřevin a na mechanické drcení klestu.

V následující tabulce je vidět hospodaření v posledních deseti letech. Všechny

částky jsme převzali z údajů našeho městského úřadu. Údaje z let 1996 až 2001 mohou být nepřesné, neboť do kapitoly lesů se psala např. část výdajů za veřejnou zeleň, jindy se do příjmů nezapočítaly příjmy za dřevo použité pro vlastní spotřebu.

Dočasná uzavírka

Od pondělí 3. dubna bude dočasně uzavřen most mezi Sedlci a Prčicí pro autobusovou a automobilovou dopravu z důvodů prací na kanalizačním systému města. Pěší přechod přes most bude umožněn. Uzavírka tohoto úseku by měla trvat asi 3 týdny.

Autobusové spoje na Heřmaničky, Votice, Benešov budou mít konečnou zastávku v Prčici. Bližší informace na vývěsce ČSAD v Sedlci a v Prčici.

Rok	Příjmy	Výdaje	Ztráta	Zisk
1996	107 113,- Kč	109 938,- Kč	-2 825,- Kč	
1997	70 134,- Kč	214 121,- Kč	-143 987,- Kč	
1998	168 522,- Kč	114 025,- Kč		+54 497,- Kč
1999	225 820,- Kč	136 062,- Kč		+89 758,- Kč
2000	176 848,- Kč	128 919,- Kč		+47 929,- Kč
2001	49 387,- Kč	52 666,- Kč	-3 279,- Kč	
2002	248 038,- Kč	414 199,- Kč	-166 161,- Kč	
2003	264 199,- Kč	251 780,- Kč		+12 419,- Kč
2004	744 630,- Kč	424 573,- Kč		+320 057,- Kč
2005	907 485,- Kč	455 759,- Kč		+451 726,- Kč

Dále jsme kontrolovali provoz služební Felicie. Při kontrole jsme zjistili dva nedostatky, které byly již odstraněny. Jednalo se o 50 špatně zapsaných kilometrů z června 2005 a o nezapsání natankovaného množství benzínu.

Sledovaný ukazatel	2002	2003	2004	2005
Celkem najeto	26 459 km	8 543 km	7 327 km	7 205 km
Množství benzínu	1 738 litrů	544 litrů	470 litrů	239 litrů
Spotřeba	6,56 litru	6,37 litru	6,41 litru	7,35 litru
Soukromé jízdy	—	—	28 km	—
Nezdokladované km	997 km	—	—	—

Voda hrozí

Výrazné oteplení, které nastalo v posledním březnovém týdnu, kromě jara přineslo také prudké tání. To, co zima nadělovala postupně několik měsíců, šlo nyní během několika dnů dolů. Když se k tomu pak ještě přidaly deště – a to nelecjaké, v noci z pondělí 27. na úterý 28. března se ohlásila i letošní první pořádná bouřka – potoky, rybníky i příkopy u cest se až po okraj naplnily vodou.

Jindy poloprázdná koryta potoků a hráze rybníků tomu náporu nestačily. Na mnoha místech se voda vylila na silnici a cestu si dál razila volnou krajinou. Zlověstný hukot valící se kalné vody jistě nenechal nikoho z nás chladným. Ještě stále máme v živé paměti hrůzu a beznaděj při povodních, které i náš kraj postihly před 4 lety.

V Sedlci-Prčici pak na vážnosti situace nabrala v úterý. Z místního rozhlasu za-

znělo varování o možnosti protržení poškozené hráze Jezerského rybníka kousek nad Prčicí. Lidé bydlící poblíž Sedleckého potoka byli upozorněni na nebezpečí povodňové vlny. Voda však „řádila“ i v dalších obcích. Zřejmě největší škody napáchal Sedlecký potok ve své spodní části toku, mezi Sedlci a Sedlčanama. U Nedrahovic voda vytvořila jedno velké jezero.

Foto a text: A. Valsová

Poznámka k jarnímu úklidu: Bakterie k životu potřebujeme

Vlivem reklamní kampaně na čistící prostředky jsme zavaleli slogany typu: „Jistota hygienické čistoty“, „Bakterie útočí“. Tyto výroky jsou však přehnané a často v přímém rozporu s lidským zdravím. O bakteriích jako celku nemůžeme říct, že jsou nebezpečné, jak nás přesvědčuje reklama. Naopak, mnohé bakterie jsou pro náš život nepostradatelné. Nadměrným používáním čistících prostředků můžeme onemocnět a ohrozit své zdraví i čistotu prostředí. Například v Rakousku se ročně jen v domácnostech spotřebuje 50 000 tun čistících prostředků. Ty se pak dostávají do vzduchu, půdy a především s vodou do čistíren odpadních vod, jezer, potoků a řek.

V lidském těle žije 10 000 miliard bakterií – to je 10x více, než všech lidských buněk v těle – přes 500 různých druhů bakterií. Téměř všechny jsou pro naše zdraví a existenci potřebné, například pro trávení. Také mnoho našich potravin obsahuje zdravé neškodné bakterie nebo houby (např. jogurt, sýr,...). Bakterie jsou v nás i všude kolem nás.

Dezinfekční prostředky zabíjí všechny bakterie bez rozdílu jestli jsou pro člověka potřebné nebo škodlivé. Mnoho účinných látek v dezinfekčních prostředcích je pro lidskou pokožku jedovatých a nebezpečných. Znečišťují vzduch v místnosti a podporují vznik alergií. Pro děti jsou při použití rizikové stejně jako jiné chemikálie. Dezinfekční prostředky tedy patří tam, kde jsou bakterie opravdu nebezpečné – na operační sály. Při častém používání dezinfekčních

prostředků v domácnosti navíc hrozí, že proti nim bakterie získají obranyschopnost.

Dojem čistoty je často falešný. Lesk a příjemná vůně nemusí mít s čistotou a hygienou mnoho společného. Navozují pocit čistoty, i když bylo uklizeno nedostatečně, a svědčí spíše o použití většího množství chemických postřiků. Je zajímavé, že například na klíče nebo počítačové klávesnici je daleko více bakterií, než na toaletě – přesto se jejich čištěním tolik nezabýváme...

JAK NA ŠETRNY ÚKLID – NESTŘÍLEJME VRABCE KANÓNY

V domácnosti stačí používat čistící prostředky bez dezinfekčních účinků, především přípravky bez obsahu chlóru a fosfátů. Dezinfekční přípravky poznáme podle nápisů: dezinfikující, antibakteriální, antimikrobiální, baktericidní, biocidní.

Většinu nečistot lze odstranit šetrnými čistícími prostředky pro mechanické čištění, teplou vodou, víceúčelovými čistícími prostředky nebo zředěným octovým roztokem – a to s pomocí mechanických pomůcek (houby, utěrky z mikrovláken, sprejové lahve, atd.).

Je žádoucí omezit množství používaných chemických látek vůbec, např. správným dávkováním. Šetrné čistící přípravky mají značku Ekologicky šetrný výrobek.

Umyvadla a WC lze udržovat čistícím práškem a kartáčem na WC.

Pro odstranění močového kamene a desinfekci je vhodné použít ocet.

S použitím informací www.umweltberatung.at
Mgr. Lucie Kropáčková, ČSOP Vlašim

Činnost svazku obcí Společenství obcí Čertovo břemeno v roce 2005

Opět uběhl rok v životě našeho svazku obcí Společenství obcí Čertovo břemeno. Dovolte nám seznámit Vás s tím, co se v roce 2005 na území jedenácti obcí (Borotín, Červený Újezd, Heřmaničky, Ješetice, Jistebnice, Mezno, Nadějkov, Radkov, Sedlec-Prčice, Smilkov a Střeziměř) událo. Ve vedení našeho svazku obcí neproběhly žádné změny, pouze od září 2005 je účetnictví mikroregionu vedeno pí. Michaelou Pražmovou z Borotína.

Získané dotace z Programu obnovy venkova (POV) roku 2005

Z Programu obnovy venkova (POV) jsme v roce 2005 získali finanční prostředky na realizaci našich 5 projektů, celkem 1.585.000,- Kč. Výrazným neúspěchem bylo nepodpoření našich projektů v rámci POV Středočeského kraje. Na druhé straně k nám byl příznivě nakloněn Jihočeský kraj a Ministerstvo pro místní rozvoj, které podpořily všechny naše projekty.

Projekt: Revitalizace venkovské zástavby mikroregionu (obec Borotín – POV Jihočeského kraje)

Základním cílem projektu byla stavební obnova vybraných kulturních objektů a významných staveb na území mikroregionu. Doufáme, že opravené památky, obecní budovy či jinak významné objekty přispějí ke zkvalitnění občanské vybavenosti, ke zvýšení atraktivity území (jak pro místní obyvatele, tak i pro jeho návštěvníky), k rozvoji místní venkovské turistiky a k oživení a rozvíjení kulturních tradic. **Rozpočet: celkem – 330.398,- Kč, dotace – 200.000,- Kč, podíl obcí – 130.398,- Kč.**

Pečovatelem-poradcem je již od roku 2001 Mgr. Zdeněk Sedláček, který se stará o organizační a technický chod mikroregionu, zpracovává žádosti o granty a dotace, připravuje propagační materiály a společenské aktivity, hlídá termíny a uzávěrky a je do jisté míry zodpovědný za realizaci jednotlivých projektů. Celkový rozpočet pečovatele-poradce v roce 2005 byl 315.000,- Kč.

Projekt: Řešení zanedbané technické a turistické infrastruktury (obec Jistebnice – POV Jihočeského kraje)

Základním cílem projektu bylo zajištění kvalitní technické a turistické infrastruktury a občanské vybavenosti celého území mikroregionu, připraveného pro oživení místní ekonomiky a rozvoj občanské společnosti. Zanedbaná technická infrastruktura je často bariérou pro rozvoj podnikatelských aktivit a zájmu o trvalé bydlení v obcích mikrore-

gionu. **Rozpočet: celkem – 430.000,- Kč, dotace – 300.000,- Kč, podíl obcí – 130.000,- Kč.**

V rámci Ministerstva pro místní rozvoj bylo možné v Programu obnovy venkova připravit projekty se zaměřením na děti a mládež. Projekty musely být připraveny skupinami dětí nebo mládeže za podmínky, že se tyto skupiny formou komunitního plánování prokazatelně budou podílet na výběru a přípravě projektů a že se také budou podílet na jejich realizaci. Dne 25.5. 2005 proběhla v Praze úspěšná veřejná obhajoba našich dvou projektů.

Projekt: Pro děti s dětmi (předkladatel mikroregion Společenství obcí Čertovo břemeno)

Základním cílem projektu byla příprava a realizace konkrétních aktivit pomocí metod komunitního plánování a na principech partnerství. V rámci projektu jsme nastartovatli pravidelnou spolupráci s aktivními organizacemi, které se zabývají dětmi a mládeží. Tyto organizace chceme zapojit do rozhodování o rozvoji a přípravě projektů na území našeho mikroregionu. **Rozpočet: celkem = 801.078,- Kč, dotace = 500.000,- Kč (62,5 %), podíl obcí = 301.078,- Kč (37,5 %).**

V Sedlci-Prčici se realizovali aktivity v celkové hodnotě 296.000,- Kč. Venkovní posezení v areálu ZŠ Sedlec-Prčice (15 ks přenosných laviček a 15 ks stolků) = 70.000,- Kč. Bezpečná cesta do školy (2 ks dopravních značek a 1 sada zpomalovacích pruhů) = 20.000,- Kč. Úprava zahrady v MŠ Sedlec-Prčice (1 ks skluzavky, 2 ks houpáček, vč. dopadové plochy) = 60.000,- Kč. Dovybavení areálu ZA STARKOU (oprava antuky, obvodové zdi a koše na basket, zvýšení ochranného pletiva) = 146.000,- Kč

Projekt: Zkvalitňování volnočasových aktivit dětí mikroregionu (předkladatel obec Borotín za Společenství obcí Čertovo břemeno)

Pomocí metod komunitního plánování a na principech partnerství byly řešeny konkrétní aktivity v obcích se základní či mateřskou školou – obec Borotín, Jistebnice a Nadějkov. **Rozpočet: celkem = 1.010.000,- Kč, dotace = 505.000,- Kč (50 %), podíl obcí = 505.000,- Kč.**

Další realizované projekty mimo Program obnovy venkova

Projekt: Stromy života pro Greenways Čertovo břemeno

V rámci Programu Strom Života Nadace Partnerství bylo získáno 10.000,- Kč na projekt „STROMY ŽIVOTA pro Greenways Čertovo břemeno“. Spoluúčast Spole-

čenství byla 2.000,- Kč. Stromy byly sázeny v následujících osadách – Borotín, Chomoutova Lhota, Radkov, Střeziměř, Jistebnice a Nadějkov.

Projekt: Zkvalitňování turistické infrastruktury na GREENWAYS Čertovo břemeno

Projekt „Zkvalitňování turistické infrastruktury na GREENWAYS Čertovo břemeno“ byl podpořen z Nadace Partnerství ve výši 95.000,- Kč, spoluúčast (30 %) = 41.000,- Kč, celkem = 136.000,- Kč. V roce 2005 byl firmou Oživení o.s. zpracován „Projekt značení přeložky cyklotrasy Greenways Praha – Vídeň v úseku Jesenice – Radkov“ v ceně 5.000,- Kč. Dále se v obci Střeziměř upravovalo dětské hřiště v hodnotě 27.143,- Kč a v Červeném Újezdě se kupovaly lavičky za 10.714,- Kč. Druhá část projektu se bude realizovat v letošním roce formou fyzického přeznačení cyklotrasy Greenways Praha – Vídeň. V současné době probíhá projednávání této změny se všemi správními orgány.

Projekt: Zkvalitňování zimních běžeckých tras GREENWAYS Čertovo břemeno

Projekt Zkvalitnění zimních běžeckých tras GREENWAYS Čertovo břemeno byl podpořen v rámci Programu Jihočeského kraje – Příspěvky na drobné rekonstrukce, opravy, údržbu a vybavení sportovních zařízení. **Podařilo se získat dotaci ve výši 160.000,- Kč (70 %), spoluúčast obcí je 70.000,- Kč (30 %) a celkem rozpočet projektu 230.000,- Kč. Nositelem projektu byla obec Nadějkov. Cílem projektu bylo zkvalitnění zimních běžeckých tras Greenways Čertovo břemeno.** Na základě ohlasů návštěvníků můžeme konstatovat, že si trasy našly široký okruh běžkařů z blízkého i širokého okolí, jsou hodnoceny všemi vesměs kladně a pohybuje se na nich v řádech tisíce lidí. Zimní lyžařské stopy zapadají mezi myšlenky rozvoje přiměřeného cestovního ruchu jako jedné z podporovaných priorit rozvoje našeho mikroregionu. Na realizaci projektu se od jeho počátku na podzim roku 2004 podíleli starostové obcí, kde jsou trasy vedeny, společně s několika podnikateli v cestovním ruchu, Klubem českých turistů Tábor a projektanty z občanského sdružení Oživení.

Velikým přínosem projektu je, že se nám podařilo oslovit místní podnikatele v oblasti cestovního ruchu, kteří na základě partnerských smluv budou každoročně přispívat finanční prostředky na další zkvalitňování zelených stezek, na vydávání propagačních materiálů a aktualizaci připravovaných webových stran.

pokračování na následující straně

dokončení z předchozí strany

Projekt: Zelené stezky (greenways) Čertovo břemeno

V rámci dotačního řízení Středočeského kraje v oblasti cestovního ruchu pro rok 2005 z rozpočtu kap. 08, akce Destinační management byl předložen a podpořen náš projekt Zelené stezky (greenways) Čertovo břemeno. Rozpočet: celkem – 85.000,- Kč, dotace 60 % – 50.000,- Kč, podíl obcí 40 % – 35.000,- Kč. Náplní projektu, který se začíná realizovat právě nyní, je vydání aktualizovaného propagačního materiálu o mikroregionu, zřízení webových stránek www.certovo-bremeno.cz, rozvoj spolupráce s jednotlivými podnikateli v cestovním ruchu, doplnění informačního systému na území mikroregionu a drobného mobiliáře pro rozvoj cestovního ruchu.

Otevírání cykloturistických tras Greenways Čertovo břemeno

Třetí ročník „Otevírání cykloturistických tras GREENWAYS ČERTOVO BŘEMENO“ proběhl na jistebnickém náměstí v sobotu dne 23. 4. 2005, současně s „Otevíráním Greenways Praha – Vídeň“ pořádané ke DNI ZEMĚ. Místní Spolek přátel sportu všeho druhu představil účastníkům historické cyklo-dopravní prostředky a provedl slavnostní krasojízdu. Návštěvníci si prohlédli Pamětní síň Richarda Laudy, jistebnického rodáka a významného malíře. Dále byla zpřístupněna věž kostela sv. Michaela Archanděla, odkud jsou předaleké výhledy. Poté si účastníci mohli vybrat ze čtyř navržených cykloturistických okruhů.

Zdeněk Sedláček, pečovatel-poradce
Společenství obcí Čertovo břemeno

Povolání: podnikatel

Otevíráme novou rubriku, ve které bychom rádi poukázali na některé ze „statečných“ v našem regionu, kteří vyměnili jistotu zaměstnaneckého poměru za neustálé potýkání se s chaosem dnešní legislativy. Navzdory všemu však táhnou nelehkou káru podnikání stále dál.

Jméno: Anna Konopiská a Pavel Dejmalík
Věk: oba 51 let

Podniká v oboru: cukrářská výroba
Od roku: 2001

Počet zaměstnanců: 1

Proč jste se rozhodli přejít na „volnou nohu“?

„Ještě k názvu rubriky. Považujeme se spíše za živnostníky, než podnikatele. K rozhodnutí přejít na „volnou nohu“ nás vedla víra, že dokážeme v našem oboru uspět, a tedy se i uživit.“

S jakými těžkostmi se v současné době nejvíce potýkáte?

„S každodenními běžnými problémy živnostníků. Za zmínku možná stojí čím dál

větší problémy se zajišťováním kvalitních výchozích surovin.“

Domníváte se, že současné zákony napomáhají českému podnikání?

„Rozhodně nenapomáhají malému a střednímu podnikání. Nemáme nic proti státním pobídkám velkým investorům, ale určitě by se s podporou nemělo zapomínat také na drobnou podnikatelskou sféru a všeobecně na venkov jako takový.“

Kterou lidskou vlastnost by správný podnikatel neměl podle Vás postrádat?

Záleží na sféře podnikání. V našem případě, t.j. v oblasti služeb, považujeme za nejpodstatnější snahu co nejvíce vyhovět přáním zákazníků.“

a.v.

Kosmetické studio Jana Novotná

poskytuje tyto kosmetické služby:
**ošetření všech druhů pleti
depilaci a další**

V areálu penzionu Dalmo
Sedlec-Prčice, Malá 44, tel.: 603 900 380

Hledám občany, kteří mají volno, aby nabídli nemovitost nebo starožitnosti zástupci RK Vencel k prodeji. Setkání s občany na obecním úřadu dne 25. dubna 2006.

Koupím nebo prodám nemovitost, nabídněte cenu. Dále **starožitné předměty**, jako jsou rámy, obrazy, lampičky, malé skříňky, židle, hasičské vozy, součásti zemědělských strojů, usedlostí jako různé přepravní prostředky, věci z obytné části a pod.

Tel.: 603248164, 736618664.

vol00@volny.cz

Bydlíte v pronájmu, stavíte?

Půjčky na bydlení do jakékoliv výše bez počátečního vkladu.
Např.:

1 mil. – splátka 5 916 Kč/měs.

Tel. : 728 720 130

Smekalka v Praze

O tom, že SDH Prčice vlastní historickou techniku, asi již všichni víte. Loni jsme naši „smekalku“ opravili, což je zásluhou převážně vás, občanů Sedlce-Prčice, kteří jste nám finančně pomohli. Při svěcení stříkačky, které proběhlo loni v říjnu, jsme slíbili, že se budeme snažit reprezentovat s ní naše údolí. A daří se...

Již v únoru jsme byli osloveni firmou KEY Production Praha, která organizovala letos již XIII. ročník Žižkovského masopustu v Praze. Byla jsem upřímně řečeno zaskočena, když pan Nejedly z Prahy volal. Myslela jsem si zpočátku, že si ze mne někdo střílí. Při větě: „Vy jste paní Šmejkalová? Víte, my bychom Vás chtěli do maskárního průvodu!“, jsem se zcela upřímně rozchechtala a říkala si, kdopak si to ze mne dělá legraci. Že bych fakt byla taková maskara? Nakonec mi bylo vysvětleno, že ne po mně, ale po naší „smekalce“ je poptávka. Přáli si mít v průvodu historický hasičský pojízdný unikát a po řadě doporučení se dostali až do Prčice. Byla to pro nás pocta a rádi jsme ji využili.

Žižkovský masopust je několikadenní, zpravidla od pátku do úterý. Tato akce je již tradičním projektem, pořádaným Městskou částí Prahy 3, o čemž svědčí již třináctý ročník pořádání. Každoročně je dramaturgicky zaměřena na jiné téma. Tento rok bylo téma odvozeno od 125. výročí povýšení obce Žižkov na město císař pánem. K tomu se vzta-

hovaly i jednotlivé programy. Zejména historické části byly směřovány do této doby, a to jak účastí historických postav v médiích (Dobrý voják Švejk, Bakchus, rada Vacátka ... TV Nova, Radia, Magazíny, Tisk, WEB...), tak i průvod městem.

Smekalka se jela pochlubit poslední den masopustu, v úterý. Dopravu nám ochotně zajistil p. Svoboda z Poříčí nad Sázavou, který se s panem Zelenkou ml. i st. podílel na opravě motoru v loňském roce. V požadavku firmy KEY Production bylo i obsazení vozidla posádkou v dobových uniformách. Tou posádkou byli p. Zdenek Mareček, p. Jan Milota, p. Jan Pištěk a p. Karel Tábořík. Jeli s nimi samozřejmě i další členové SDH, coby doprovodný tým, ale Tito pánové se po celou dobu rádně o vozidlo starali a zajišťovali jeho provozuschopnost. A nebyl to v mrazivém počasí zrovna jednoduchý úkol. Dobové uniformy příliš nehrály, takže nám při průjezdu Prahou pěkně prokřehli. Občerstvení bylo zajištěno v podobě medoviny, svařáčku, grochůku či čaje a chleby se škvarkama, minijitničky, jelítka, koláčky a obložené chleby také přišly k chuti.

Program byl bohatý a zajímavý. Masopustní průvod byl zahájen v 16 hod na náměstí Jiřího z Poděbrad a končil ve 21 hod v parku Parukářka. Seznámili jsme se se Švejkem a jeho vojáky C. a K. armády, s Davidem Šínem alias „Shrekem“, který prezen-

toval Bakchuse a zahajoval akci svým proslavem. Po celou dobu hudebně provázelo Řešeto a bubeníci Tam Tam Batucada. Průvod byl nasvícen loučemi, lucernami na vozech i žongléry s ohnivými loučemi. Nechyběli kejklíři, obří masky, potulní komedianti, chrličí ohně a maskary na chůdách.

Hlavním bodem programu byla zastávka na Havlíčkově náměstí, žižkovské radnici, kde došlo k předání vlády nad Žižkovem starostou do Bakchusových rukou. Předání bylo zakončeno ohnivou show a celý průvod se přesunul na konec své trasy – do parku Parukářka, kde bylo vše zakončeno oslavným ohňostrojem. Velké poděkování patří panu Běťákovi z Prahy, který nám poskytl občerstvení po zakončení akce ve svém hotelu HEJTMAN. A věřte, že výtečné teplé jídlo a zahřívací čaj bylo tou nejlepší tečkou mrazivého dne.

Akce to byla pěkná, vydařená a líbila se nám. Seznámili jsme se s řadou zajímavých lidí, včetně starosty Žižkova, kterému jsme předali upomínkový předmět, symbolizující náš sbor a máme příslibenou i účast v příštím roce. Další předpokládanou akcí ukázky naší historické techniky je sraz veteránů v Poděbradech, který se uskuteční v květnu. Prčice je známá pochodem P-P, Moníncem a teď se proslovuje i naší Smekalkou a jsme za to rádi.

Za SDH Prčice Alena Šmejkalová

Posádka SMEKALKY se Švejkem

Spanilá jízda Žižkovem

Se Shrekem coby Bakchusem

Jako jediní jsme směli na žižkovské radnici vyfotografovat akt předání města do rukou Bakchuse. Na tuto fotku jsme skutečně pyšní.

Výroční členská schůze klubu SPCCH v Sedlci-Prčici

Ve čtvrtek 23. března se v sále Hospody U škrpálu v Prčici sešli členové klubu SPCCH (Svaz postižených civilizačními chorobami), aby společně zhodnotili rok minulý a především se seznámili s plány roku letošního.

Jak je již dobrým zvykem tohoto klubu, má svým členům (k dnešnímu dni je registrováno 103 členů) co nabídnout. S připravovanými akcemi seznámil přítomné předseda klubu pan Miloš Havlín a ve svém projevu pak zevrubně přiblížil předseda Okresního svazu SPCCH pan Zach.

V letošním roce se členové místního klubu zúčastní jednoho rekondičního pobytu v Poděbradech a dvou ozdravných pobytů ve slovenských lázních Turčianské Teplice a v Beskydech. Místní organizace připravuje i velmi oblíbený zájezd na jarní Hobby do Českých Budějovic, návštěvu Zahrady Čech v Litoměřicích a letní výlet (ten loňský se pro velká horka nekonal).

O tom, že jsou členové zdejšího klubu aktivní svědčí i to, že na své výroční člen-

ské schůzi se jich, až na drobné výjimky, sešel plný počet a Škrpál doslova praskal ve švech. Vzpomněla jsem si proto na nedávnou výroční členskou schůzi jiné organi-

zace, kde stejný sál zel téměř prázdnotou. Že by zdejší tělesně handicapovaní občané byli nakonec v obci neaktivnější?

a.v.

Na Monínci se loučili s lyžařskou sezónou

Ne každé loučení musí být ale smutné. V sobotu 25. března si na sjezdovce pod hotelem Monínek dali dostaveníčko vyznavači zimních radovánek. Dopoledne patřilo ponejvíc dětem a jejich rodičům, odpoledne pak přibyla i dospívající mládež a dospělí. Sportovní den, který pořádala Lyžařská škola Jirsa, Ski areál Monínek a Rádio Blaník, patřil zkrátka všem.

V deset hodin den plný soutěží a her odstartoval. Děti, rozdělené do dvou věkových kategorií, si vyzkoušely slalom, rodiče, aby jen pasivně nepřihlíželi, byli přivzání také. V kategorii do 6 let zvítězil T. Pistolka, nad 6 let byla jasně první K. Vránová, v tandemu s rodičem byli nejlepší Pekárkovi. Vedle probíhal běh na sněžnicích,

mimochodem, byla to velká legrace. Velké gesto udělal i majitel lyžařského areálu J. Krejčí a po celý den se jezdilo zadarmo. Ti, co neumí ještě příliš lyžovat, a nebo si netroufali, soutěžili v hodu na cíl. Házelo se ledačím na cokoli. Každá soutěž byla po zásluze odměněna.

V poledne začal karneval na sněhu, který ve 14 hodin vyvrcholil příjezdem Krakonoše. K obveselení spíše publika, než soutěžících, byla připravena i zcela netradiční soutěž – přejezd šestimetrového jezírka plného vody na lyžích či snowboardu. Jak mi prozradila pořadatelka závodů, paní Jirsová, touto disciplínou bude muset asi sportovní den končit. Není totiž možné jezírko přejet, aniž byste se nevykoupali. Nic-

méně, pro všechny vytrvalé bylo na večer připraveno překvapení – ohnivá show.

Počasi, které od rána zlobilo, se v 10 hodin našťěstí umoudřilo a až na malé výjimky dopřalo všem užít si hezký den. Pořadatelé z lyžařské školy tak mohli být se svou prací, a to nejen dnes, spokojeni. V letošní sezóně odučili přes 700 žáků – je to oproti loňsku dvojnásobek. Zájem o lyže i o snowboard byl zhruba nastejno. A co by vzkázala paní Jirsová zájemcům o lyžování? „Nebojte se a přijďte. Jízdu na snowboardu jsem letos zvládla i já, a to jsem měla strach, jestli vydrží má bolavá kolena.“

a.v.

Foto: A. Šmejkalová

Foto: A. Šmejkalová

K zamyšlení

0 médiích – velmoci nad velmocemi

V časech, kdy nás ještě neokupovaly televizory, tranzistory, internety a mobily, zprostředkoval zprávy o dění ve světě tisk a rozhlas – média označovaná za *sedmou velmoc*. Dnešní média jsou nikoli *sedmou*, ale bez nadsázky *velmocí první*. Podílejí se na nich četné profese, mezi nimiž zaujímají čelné místo **novináři** – redaktori, komentátoři, zpravodajové, fotografové atd. V **tisku**, k němuž toto zamyšlení směřuje, v denících, týdenících aj. s vysokým nákladem se redaktori specializují na určité obory (vnitřní či zahraniční politiku, ekonomiku, zdravotnictví ap.) V místním měsíčníku všichni redakční práci zastává často jedinec (jak je tomu i v redakci *Našeho domova*).

Novináři jsou relativně nezávislí, odpovědní veřejnosti, vydavateli (v našem tisku vesměs zahraničnímu) a své profesní cti. Jejich nezávislost je limitována okolnostmi a vlivy, které si mohou protiřečit s tzv. „dobrymi mravy“ a s *Etickým kodexem novináře ČR* z r. 2004), kde se mj. uvádí: *...základním předpokladem pro činnost novináře je vysoká profesionalita a morálka. Novinář je povinen nést osobní odpovědnost za všechny své uveřejněné materiály...* Z jejich úlohy tzv. „hlídacích psů demokracie“ (oblíbená metafora v nadsázce na poslání novináře) plynou také jejich zákonná práva, obsažená mj. v Ústavě ČR a z ní odvozených zákonech.

I čtenář neznalý zmíněného kodexu uznává význam profese novináře, váží si jí, byť i někdy zapochybuje. Přesto slýcháváme: *bylo to v televizi, četl jsem to v novinách, tak to musí být pravda!* (Tento „okřídlený výrok“ např. ironicky a varovně uváděl zemřelý ministr kultury Pavel Dostál, nabádaje média k účtě k faktům, objektivitě, pravdě a odpovědnosti vůči veřejnosti, s ohledem na to, jak užitečným nástrojem, ale současně nebezpečnou zbraní může být „novinářovo pero“). Pro příklady obojího nemusíme chodit daleko. V našich médiích se nejednou stalo, že novinář, třeba horlivý investigativce (*získává informace, šokující čtenářskou veřejnost*) v přemíře horečné touhy po senzaci uklouzl v bahně lobbismu (*ovlivňování ve prospěch soukromých, ziskových zájmů*)... Čtenář se setká i s případy, kdy zarážející může být nejen to, co se v tisku píše, ale daleko víc také to, o čem se raději nepíše. Přemýšlivému čtenáři se vyplácí si občas položit onu věky prověřenou otázku „*Qui bono?*“ – „*Komu to prospívá?*“ Takovou zkušenost (včetně přiměřeně přemýšlivé odpovědi na moudrou otázku) mají z minulých let také čtenáři *Našeho domova*, jenž má jiné poslání než se účastnit případných „žabomyších válek“, které by z místních novin učinily bulvár... Tohoto údělu se ochotně ujímají některá média s celostátní působností, jejichž náklad stoupá horentně na úkor těch, kteří se takového poslání štítí...

	Rok 2001	Rok 2004
BLESK (Ringier – Švýcarsko)	327 000 výt.	534 905 výt.
MF DNES	344 000	306 632
(RBGV – Düsseldorf SRN)		
PRÁVO (Borgis, ČR)	207 000	180 300
LIDOVÉ NOVINY	93 000	64528
(RBGV – Düsseldorf SRN)		
HOSPODÁŘSKÉ NOVINY	75 000	64984
(Dow Jones – Handelsblatt, Düsseldorf – SRN)		

a) noviny českých majitelů: 305 000 výt.; cca 220 000 výtisků
 b) noviny cizích majitelů: 1 334 000 výt.; 1 470 111 výtisků
 (Převzato z internetu 20. 11. 2005)

s.f.

SOUTĚŽ

Informační centrum Sedlec-Prčice, Městská knihovna a Městský úřad Sedlec-Prčice vyhlásily v loňském roce soutěž fotografií „KURIOZIT“.

Do soutěže se nám přihlásilo celkem 6 snímků a bylo opravdu velmi těžké posoudit, který ze snímků je hezčí kuriozitou. Možnost určit pořadí jste měli i vy, naši čtenáři a hlasovali také návštěvníci IC. Sešlo se skutečně hodně hlasů, proto se domnívám, že můžeme hlasování prohlásit za zcela regulérní.

Vítěz obdrží cenu – celoroční předplatné časopisu *Náš domov* a keramický výrobek žáků ZUŠ Sedlec-Prčice.

POŘADÍ:

3. místo: snímek s názvem „Zahrádku ve štítu“ s celkovým počtem 15 hlasů

2. místo: snímek s názvem „Kdepak je Kristýnka?“ s 19 hlasy
 a VYHRÁVÁ: snímek s názvem „Nerozhodný řidič“ s celkem 29 hlasy. Gratulujeme.

Děkujeme všem, kteří se naší soutěže zúčastnili a slibujeme, že na podzim přijdeme se soutěží zbrusu novou.

Bez komentáře...

Dne 16.5. 2006 v 17 hod.,

v den památky

sv. Jana Nepomuckého –

jednoho z patronů české země,

bude v nově rekonstruované kapli

v Říkově sloužena mše svatá k účtě tohoto

světce, při které bude toto místo posvěceno.

Spisovatel Zdeněk Šmíd na besedě v Nadějkově

Autor takových čtenářských bestsellerů, jako jsou *Proč bychom se netopili* aneb *Vodácký průvodce pro Ofélii*, *Proč bychom se nepotili* anebo *Jak se chodí po horách* a *Proč bychom se netěšili* aneb *Jak se držet nad vodou* (pro mnohé se staly již kultovní záležitostí), či humorně laděného pohledu na mýty české historie a českého vlastenectví od středověku po současnost *Jak jsme se nedali* aneb *Kapitoly z dějin národního úpění* a humoristických cestopisů *Za písní Severu* aneb *Proč bychom se netratili*, *Bubny Berberů* aneb *Proč bychom se nesušili* a nejnovějšího *Jak se mají Mayové* aneb *Proč bychom se neděšili*, takový člověk nemůže být rozhodně žádný morous a suchar. Ačkoliv on sám za svá nejzdařilejší díla pokládá román *Cejch*, v němž líčí životní příběhy krušnohorské rodiny, do jejíhož osudu krutě zasáhne politické události 20. století a podobně tematicky zaměřenou sbírku povídek *Lesk a bída čekání*. Výčet knih Zdeňka Šmída by byl dlouhý právě tak, jako výčet jeho zájmů. Proto jsem s radostí přivítala možnost účastnit se besedy s tímto oblíbeným autorem, která se konala v nadějkovské knihovně v pátek 24. března.

Nad výborným čajem a ještě lepšími koláčky nadějkovské knihovnice Olgy Černé se pan spisovatel nevyhýbal žádné odpovědi. Ačkoliv jsme se původně sešli především kvůli jeho nejnovějšímu titulu, kterým je po šmíдовsku pojatý cestopis *Otava*, nejvíce otázek se stejně ale točilo kolem „Vodáků“. K *Proč bychom se netopili* pan Šmíd napsal televizní scénář a momentálně se připravuje k realizaci v Ostravském studiu České televize. Konečná podoba seriálu prý bude velkým kompromisem mezi televizním příběhem a literární předlohou, sám autor připouští, že kdyby tušil, do čeho se pouští, asi by do toho nešel. Režie se ujal Petr Nikolaev (Báječná léta pod psa). Tuto volbu autor přivítal, sám nemá v oblíbené „rozchechtané“ komedie typu *Kameňák*, „vážný“ režisér Nikolaev je zárukou lidského a inteligentního humoru. Nyní nastává doba přípravy herců, kteří musí zvládnout mimo jiné i základní vodácké dovednosti.

Sám Zdeněk Šmíd se do vodácké party dostal až později, asi ve třiceti letech a jak připouští, není ortodoxním vodákem.

Proč román o Otavě?

„Jednak to bylo zadání z nakladatelství, jednak mám právě k této řece dlouhodobý citový vztah. Je to krásná řeka.“

Jsou vaši hrdinové postavy skutečné, nebo smyšlené?

Z besedy v Nadějkově, Z. Šmíd (muž s bradkou) sedí uprostřed

„Smyslené, samozřejmě. Když jsem přinesl do redakce první stránky *Proč bychom se netopili*, redaktorka, která mne měla na starost, mi řekla, že tomu nikdo nebude rozumět. Bylo tam spousta postav a spousta charakterů. A já to pochopil. Proto jsem stvořil jen několik hrdinů a každý z nich ztělesňuje určitý typ. Je tam krásná holka, chytrá holka, pak taková ta domácí puška a to samé je i u mužských hrdinů. Předlohou nebyla žádná konkrétní osoba, ale několik osob dohromady.“

Proč si myslíte, že vaše knihy mají takový úspěch u čtenářů?

„Psát knihy, to bych přirovnal k vysílání. Pokud budete vysílat na frekvencích, na kterých není nikdo naladěný, nikdo vás neuslyší. Musíte vystihnout ty frekvence, na kterých poslouchá posluchačů hodně.“

Městská knihovna v Sedlci má ve svém knižním fondu zařazené tyto tituly Z. Šmída:

Babinec, Dudáci a vlčí hlavy, Jan, černý proutník, *Proč bychom se nepotili*, aneb *Jak se chodí po horách*, *Proč bychom se netopili*, aneb *Vodácký průvodce pro Ofélii*, *Sbohem*, *Dicku*, *Strašidla* a krásné panny, *Útok na vyvolenou*.

Doporučuji, pokud jste se s tímto autorem ještě blíže neseznámili, udělejte to. Uvidíte, že Vás nezklame.

a.v.

Dary z daleké cesty

Když se vracíme z daleké cesty, snažíme se lidem, na kterých nám záleží, něco přinést. Je to projev toho, že jsme na ně mysleli a že jsme byli s nimi, i když nebyli nablízku. A děti se tím ani netají, že něco očekávají. Až v pozdějším věku dokáží potlačit tu známou větu: „Co jsi mi přinesl?“

Na Velký pátek odešel Ježíš Kristus od svých učedníků.

Předtím, jak čteme v evangeliích, jim vícekrát připomínal, že se vrátí, že vstane z mrtvých. Ale kdo by tomu věřil!?

Přece na vlastní oči viděli jeho agónii na kříži, i ránu, kterou se pojistil římský voják. Někteří, ti odvážnější, se postarali, aby jeho mrtvé, zbičované tělo pohřbili. Ženy ve svém smutku čekaly, že v neděli ráno pohřeb dokončí.

Ježíš Kristus odešel a zůstalo po něm ticho, zklamání a velice mnoho nevysvětlitelné bolesti.

Ale pak přišlo to vytoužené nedělní ráno. Nejdříve ty zvěsti o prázdném hrobu,

o andělech... Magdalénino nadšení a tvrzení, že ona jej viděla, překvapující zpráva učedníků běžících do Emauz atd...

Když atmosféra zhoustla napětím, oba-ovou i nadějí, se jim Ježíš sám večer ukázal. Nečekali jej. Neočekávali jeho návrat. Pře-

kvapil. A dříve, než se vzpamatovali, „rozbalil“ své dary:

„Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpustěny, komu je neodpustíte, tomu odpustěny nejsou.“ (Janovo evangelium 20 kpt. 22–23 verš)

Nikdo z lidí nebyl tak daleko, jako Ježíš. Nikdo nepodnikl takovou expedici a nikdo se nevrátil odtud, kde byl on! A proto ani nikdo jiný nemohl „přinést“ svým milovaným Duchu svatého, odpustění hříchů, vítězství nad smrtí, jistotu, že ani smrt, ani zlo nemá poslední slovo...

O Velikonocích jsme štědře obdarováni. A rozbalování těchto darů neskončí nikdy. A je jich tolik, že vystačí všem lidem až do konce světa. Nezapomeňme nastavovat své věčně prázdné a zašpiněné dlaně k tomuto Velkému Dárci...

P. Mgr. František Masařík
administrátor farnosti Sedlec-Prčice

Velikonoce – svátky jara a nového života

Něco z historie Velikonoc

Velikonoce jsou nejvýznamnějším svátkem křesťanské církve, spojené s památkou umučení a vzkříšení Ježíše Krista. Velikonoce se však slavily ještě v době předkřesťanské. Zřejmě navazovaly na svátek židovský – „Pesach“ – památka vysvobození Židů z egyptského zajetí (přechod Rudým mořem) a později také oslavovaly příchod Mesiáše. Pohané vítali jaro jako začátek zemědělských prací. Velikonoce jsou pozůstatkem roku řízeného současně sluncem (slunovrat) a měsícem (úplněk).

Od počátku se křesťané snažili oddělit Velikonoce od židovského svátku Pesach. Vedly se také spory o datum mezi Alexandrií a Římem. Asi koncem 6. stol. byl přijat obecně způsob výpočtu data Velikonoc – Alexandrijský způsob. Vychází ze zásady slavit Velikonoce po jarní rovnodennosti – 21.3. v neděli po prvním jarním úplňku. Takto stanovená neděle může být v rozmezí od 22.3. do 25.4., pro určování data jsou různé tabulky.

Křesťanské Velikonoce

Vzkříšení Ježíše Krista je pro křesťany centrálním bodem jejich víry, smrt není konec, ale nový začátek nového života. Proto se o Velikonocích zvěstuje, že život zvítězil nad smrtí, pravda nad lží, spravedlnost nad nespravedlností a láska nad nenávistí. V noci ze soboty na neděli se odehrál zázrak zmrtvýchvstání, proto se ta noc nazývá Velkou nocí, od ní je odvozen i náš název Velikonoce. Na Velikonoce se křesťané připravují 40ti denním obdobím, nazývaným postní doba, které začíná Popeleční středou. Je to původně doba, kdy lidé, toužící přijmout křest (katechumeni), zintenzivnili svoji přípravu. Ostatní Křesťané se brzy připojili, aby si tak sami svojí víru oživil. Po Velikonocích nastává velikonoční doba, která trvá 50 dní, do svátků „Seslání Ducha svatého“, kdy se připomíná další událost. Velikonocemi totiž nic neskončilo. Apoštolové se v dalších 40ti dnech setkávali se vzkříšeným Kristem. Při posledním setkání jim Kristus řekl, že již ho neuvidí, ale dostanou zvláštní posilu – Ducha svatého. Ta přišla za dalších 10 dní. Vlastní Velikonoce

se slaví v tzv. svatém týdnu, který začíná Květnou nedělí. Ve velikonočním období se nosí bílá barva, barva světla, barva, která připomíná roucha, jež si oblékali nově pokřtění v prvotní církvi. Bílá barva symbolizovala nový život.

Symboly Velikonoc

Velikonoční beránek:

Pohané – symbol beránka byl velmi rozšířen již v předkřesťanské tradici v celé středomořské civilizaci, ovládané po tisíceletí pastevci.

Židé – ovce symbolizovaly Izraelitu jako člena „Božího stáda“, i židovský Bůh je označován za pastýře, který bere své ovce do náručí, beránek se také zabíjel na památku vyvedení Izraele z egyptského otroctví.

Křesťané – v křesťanské církvi se beránek stal symbolem Božího Beránka – Krista a znázorňuje se s praporem vítězství.

Na Šumavě se věřilo, že jeho posvěcení pomůže najít pocestným ztracenou cestu z lesů.

Velikonoční vajíčko:

Malovaná – nejčastěji červená, bohatě zdobená kraslice.

- bylo již odpradávná symbolem plodnosti, úrodnosti, života a vzkříšení, v předkřesťanských dobách bylo někde dokonce dáváno do hrobu k mrtvému
- zvyk konzumovat vejce v době svátků souvisel pravděpodobně i s postem, který Velikonocům předcházela a při kterém se vejce jíst nesměla
- ve spojení s lidovou tradicí vznikl zvyk zdobení vajíček doprovázený řadou obřadů a pověr
- je také symbolem životní síly, narození, nesmrtelnosti, návratu jara a skořápka ztvárňuje pocit bezpečí

Velikonoční zajíček:

- v mytologii řecké, egyptské, čínské symbolizuje štěstí, plynoucí čas, krátkost života
- v Bibli je zajíc řazen mezi stvoření „malíčké na Zemi a moudřejší nad mudrce“, symbolizuje chudé, skromné a pokorné, přesto se k němu křesťanství staví s jistým odstupem kvůli jeho užívání jako symbolu smyslnosti
- dnes je označován za toho, kdo o Velikonocích přináší vajíčka, nejlépe čokoládová – přišel k nám z Německa
- jiný názor na vznik spojení velikonočního zajíce s vajíčkem poukazuje na zvyk, kdy se do chleba upečeného ve formě zajíce položilo velikonoční vejce, čímž se sdružily tyto dva symboly
- bývalo také zvykem, aby kmotři zvali děti k tzv. honění velikonočního zajíce, to znamenalo, hledání ukrytých vajíček v zahradě.

Pomlázka:

– dynovačka, mrskačka, šlehačka, bino-vačka, na Moravě – tatary, březové metličky.

Proč se šlehalo?

- aby byla děvčata zdravá, pilná, a veselá celý rok
- předání svěžesti, mladosti a zdraví mladého proutku
- hospodář vyšlehal čeládku, aby nebyla líná
- také na znamení přátelství mezi rodinami – děti nechodily k těm sousedům, jejichž rodiče nebyli zadobře.

Vysévání obilí:

znamená počátek zemědělských prací. Do sesazovaných misek používáme rychlené jarní květiny, např. hyacint, narcis, krokus, tulipán, sněženky a petrklíče atd. Součástí aranžmá může být vyseté obilí, rychlené větve keřů, malovaná vajíčka a ozdobná zvířátka. Vytváříme sesazované misky, aranžmá na stůl a na zavěšení, ošatky, košíky, jarní kytice a vázy. Převládající barvy jsou žlutá, oranžová, zelená a jasně modrá, které jsou hřejivé, veselé a jásavé.

Soutěž o nejhezčí velikonoční vajíčko

Vyhlašujeme soutěž o nejhezčí velikonoční vajíčko. Vyzýváme všechny, kdo se s námi chtějí podělit o svá malovaná vajíčka, aby se přihlásili na IC. Nejhezčí vajíčko, které vyhodnotí odborná porota, odměníme pěknou knihou.

Všechna vajíčka budou ke shlédnutí na výstavě Hody, hody, doprovody, dejte vejce malované, která probíhá v galerii IC Sedlec – Prčice do konce dubna.

O Velikonocích na Sedlčansku, Sedlecku a Voticku

Potřetí spolu otevíráme obšírné dílo Sedlčansko, Sedlecko a Voticko autora Čenka Habarta. Vraťme se spolu o více jak 100 let zpět a podívejme se, jak to v oněch dobách chodívalo u nás..

...Ve čtvrtek, pátek a ještě i v sobotu ráno chodí děti po osadách a klapou klapačkami nebo řehťají řehťáčkami „klekání“ a „poledne“, když zvony v těch dnech umlknou; na to se těšívají celý rok.

Na velký pátek chodívají dospělí i děti před východem slunce do zahrady, kde klečíc odříkávají různé modlitby, např.: „Vítám tě, svatá velkonoc, abys mne chránila od všech nemoc: od hlavy, od zimnice i od žloutenice!“ Aneb: „Šel Pán Ježíš do zahrady, naklonil své svaté hlavy na zelenou travici, na studenou rosičku. Židé trní dělali, na svatou hlavu stavěli, pěti ranami Krista Pána ranili: první hlava, druhé ruce, třetí srdce, čtvrté nohy, páté bok. Počítám své drahé rány, co mi židé darovali. Jděte po všem světě, rozkazujte všemu lidu, jak mladému, tak starému, jak chudému, tak bohatému! Kdo se tu modlitbičku třikrát modlí, tři dušičky z očistce vysvobodí...“ Po modlitbě umývají se vodou ze studně: Jeť prý voda, prve než ji paprsky sluneční políbí, plna hojivé síly. Hospodáři v touz dobu zastrkávají pruty z Květné neděle do obilí, aby se podle nich do výšky „natahovalo“ a do pšenice přidávají ještě červené nebo žluté vrbové proutky, aby měla pěkně žlutá zrna. Hospodyně na Velký pátek mlčky zamete celý dům novým koštětem a smetí vyhodí na rozcestí, aby prý u ní nedržely blechy; a kdo první toto smetí překročí, bude prý mítí hodně blech. Význačné je, že na tento den žádná hospodyně neprodá mléka z obavy, aby prý jejím kravám nebylo uçarováno; z téhož důvodu nerada půjčuje hrnky a jiné nádoby. Kdo vypije na Velký pátek syrové vejce, má po celý rok od žízně pokoj. Krvavý východ slunce věští prý v ten den hlad, mor a válku; prší-li, bude prý „žíznivý“ rok.

Na Bílou sobotu spalují na hřbitově u kostela zbytky sv. olejů; tomu říkají lidé „pálení Jidáše“. Uhlí a oharky z dříví dávají za krov, aby do stavení neuhodilo; též je sypou do pšenice k setí, aby prý nebyla sně-

tivá. Vodou „Jidášovou“ kropívají obilí, aby bylo bujné. Děti jedí „jidášky“ medem mazané. aby je nebolelo v krku. Když lidé uslyší zahlaholit zvony, zdvihnají těžké věci, aby prý byli hodně silní. Též běhá mládež po zahradě a třese stromy volajíc: „Stromečku, probud se!“ Jiní zase klinkají klíči o sebe, aby prý vyhnali ze stavení zlé duchy; totéž dělají ve sklepě, aby odtud vypudili žáby, žížaly, hady, myši a jinou havěť.

V pondělí velikonoční (a někde i v úterý) odbývá se „pomlázka“. Slovo toto pochází od „po-mladiti“; znamená vlastně mladé prouti vrbové, spletené dohromady a ozdobené nějakou pentličkou. S „pomlázkou“ chodívali v dřívějších letech prvního dne hoši, druhého dne zase dívky dům od domu a zpívali jisté písně; za to dostávali dárky. Chlapci mívali „pomlázky“ z 8 proutků spletené, děvčata však jen jediný proutek stužkami nebo pestřími klůčky ozdobené. V některých místech mnoho si selské hospodyně zakládaly na „pomlázce“, a chlapec, který s ní v pondělí přišel, býval štědře obdarován. Hospodyně vzala mu „pomlázku“ z ruky a pošlela ji v chlévě všechen dobytek, aby se prý pomladil. Chlapci mívali zvláště namířeno na staré panny. Druhého dne, kdy měla děvčata právo choditi s „pomlázkou“, splácela mládencům všechny šlehy i s notnými úroky. O „pomlázce“ probouzí hospodář rodinu i chasu úder pomlázkovým prutem, aby po celý rok časně vstávali, byli čilí a pracovití.

Naše mládež sice mívá ještě i nyní pomlázkové pruty, ale nechodí s nimi – jako dříve – po domech, nýbrž vyplácí se jimi vzájemně na ulicích beze všeho „říkání“. Děti dostávají pomlázkou malovanou vajíčka. Za dřívějších dob barvily si je jarým žitem, cibulí, lišejníky apod. Mužská

mládež se baví „sekáním vyjec“: do vajíčka, jež jiný drží proti němu nebo opřené o zeď, snaží se hoch zaseknouti dvouhaleř. Zasekne-li tak, aby ho nebylo viděti, je vajíčko jeho; zasekne-li jen napůl, musí nechat peníz ve vejci a nezasekne-li vůbec, je peníz tomu, komu patří vejce.

...

„Hody, hody, doprovody, dejte červený vejce, nedáte-li červený, dejte aspoň bílý, slepička vám zase snese jiný v koutku na zeleném proutku. proutek se ohýbá, vajíčko se kolíbá, slepička křičí „kdák“, vajíčko spadne – křáp. Máte nám je panímámo, dát!“

...

Vybráno z díla Sedlčansko, Sedlecko a Voticko autora Č. Habarta, díl II., str. 131 – 132.

Archiv starých fotografií

Naše žádost, abyste zapátrali ve svých rodinných albech a zkusili pro nás a naše potomky zachránit snímky, které vypovídají o obyčejném životě tohoto kraje, se setkala již s prvními příznivými odezvami. Nesmírně ráda budu tyto fotografie do Našeho domova zařazovat. Možná, že na některé z nich poznáte místa či tváře Vám důvěrně známé a milé a na mysl vyvstanou vzpomínky již dávno zapomenuté. Prosím, podělte se o ně s námi.

—r—

Kdysi jankovská louka na Ounuzi, dnešní hořejší sjezdovka na Monínci

Brigáda na žitě na Ounuzi, rodina Králova, červenec 1957

Sedlec byla sto let okresním městem

Po revoluci v roce 1848 došlo v českých zemích ke změnám v zákonodárství, výkonné moci i soudnictví. Důsledně bylo odstraněno poddanství, robota a byla zrušena vrchnostenská správa. Základní jednotkou státní správy se staly politické okresy. Jim byla podřízena města a obce. Do té doby museli sedlečtí chodit za úřady na Vysoký Chlumec.

R. 1849 bylo s platností od r. 1850 zřízeno 7 krajů. Tenkrát nás zařadili do Budějovického kraje. Ze začátku to vypadalo, že budeme patřit do milevského okresu. Nakonec ale tři soudní okresy – sedlečský, sedlečský a votický vytvořily Sedlečský politický okres.

Nový c.k. okresní úřad v Sedlci počal úřadovat 1. července 1850 a c.k. berní úřad dokonce o čtyři měsíce dříve. Sedlec se tak stala okresním městem. Samotná Sedlec měla asi 900 obyvatel a celý okres 17.000. Sedlečský soudní okres existoval celé století a kromě našich městeček do něj patřil Nadějkov, Borotín, Střeziměř, prvních 30 let i Jistebnice, na druhé straně Ředice a Mokřany, ale už ne Červený Újezd, Heřmaničky, Chotětice a Vozervice. Ty patřily do votického okresu.

Nová reforma přišla už po pěti letech a rozdělila Čechy na 13 krajů, tentokrát jsme se dostali do Táborského kraje. Ovšem r. 1860 další správní reforma znamenala konec krajského zřízení na téměř sto let. Zůstaly pouze okresy. Ale podobně jako dnes, velitelství četnictva a krajský soud v Táboře zůstaly. První sídlo našeho okresu bylo na náměstí v č. 62. Byl to dům rodiny Černických a sídlila tam i radnice.

Nejdříve se začaly budovat chybějící silnice. První z nich na Jetřichovice a Jistebnici. Provázal ji spor mezi majiteli panství Václavem rytířem Eisensteinem z Prčice, který ji chtěl vést přes Uhřice a JUDr. Kaňkou, který byl pro cestu přímou. Nakonec rozhodlo vysoké ministerstvo ve Vídni a tak se r. 1856 začala stavět silnice přes Nejřici. Její součástí byl klenutý most přes potok u hostince „Pod lipami“. (Ten sloužil přes sto let a když se r. 1963 stavěl nový, vzaly bohužel lípy za své.)

Další silnice se stavěla r. 1860 ke Stuchanovu, spojnice přes náměstí k Prčici r. 1863 a silnice do Chyšk r. 1877. Silnice k Šánovicím byla vždy v nehorším stavu. Přitom se budovala od r. 1874 do r. 1885 a to jen na hranice šánovického katastru. Na její stavbu se používal materiál z právě planýrovaného náměstí.

R. 1855 byl zpracován rozvrh na nový hřbitov u Měšetic, o rok později byl postaven. Pozůstatky starého hřbitova kolem kostela dlouho zůstávaly, až po šestnácti letech byly rozbořeny jeho zdi a po dalších devíti letech tam byl upraven sad. Později dostal jméno Mottlovo náměstí.

Jak se za císaře pána volilo, pochopíme na příkladu voleb do obecního zastupitelstva v r. 1861. Volby se prováděly podle

výše přímých daní. Nevolily osoby nemajetné, závislé a ženy. Veškerá přímá daň se rozdělila na tři části (sbory). V I. sboru volili čestní občané, velkostatkáři, vyšší úředníci a nejvyšší poplatníci, těch bylo skutečně málo. Ve II. sboru volili příslušníci obchodních a živnostenských komor a ve III. sboru ostatní poplatníci. Volební právo bylo bez ohledu na bydliště, mohlo se volit ve více obcích, kde všude volič platil daň.

Tak ve volbách do obecního zastupitelstva v Sedlci 9. února 1861 byli zvoleni tito zastupitelé:

I. sbor – kníže Lobkovic, ten byl zvolen všude a do schůzí za něj chodil plnomocník, Antonín Souhrada, c.k. aktuár, Antonín Heran, c.k. kontrolor, František Koutecký, c.k. kancelist.

II. sbor – Jan Cellerin, Josef Krčík, farář, Čeněk Adam, pekař, Josef Černický, mydlář.

III. sbor – Leopold Černický, pekař, Antonín Blažek, kupec, František Vaniš, pekař a Gustav Bukovský.

Purkmistrem byl z těchto dvanácti zastupitelů zvolen Antonín Blažek, kupec, statkář, povozník a pošt mistr.

V listopadu r. 1870 přišel náramný víchr, který strhával střechy. Na Kvašově zničil ovčín, ovce stavba zamačkala a o život přišel i ovčák. V Sedlci nejvíce utrpěla střecha věže kostela. Farníkům to prý nevadilo, střecha se jim zdála nevzhledná, podobala se spíše paňákové čepici nebo holubníku. Škoda, že se nezachoval její obrázek.

Problémům s věží ještě nebyl konec. Zvon na klekání visel zvenku směrem do náměstí pod otrhanou šindelovou stříškou. R. 1872 neopatrností zvoníka spadl a rozbil se. Zvon o váze 112 kg byl přelit a pak byl pro jistotu umístěn dovnitř věže. Biskup Antonín Podlaha nám zanechal podobnou vzpomínku na zvon sv. Václava z r. 1855. Vážil přes 700 kg a když byl vytahován silným lanem, požádali pro jistotu provazolezce ještě o jeho provaz. Původní silné lano prasklo a k údivu všech komediantský provaz obstál a zvon byl šťastně umístěn ve věži.

Opravu věže si najal a provedl za 3.000 zl. stavitel Jindřich Spirhanzl. K navážení materiálu byla vybudována dlouhá šikmá rampa až od sv. Jana Nepomuckého, po které bosý přidavač vyvezl na kolečku všechny materiál. Na uhrazení nákladů se podílel i tzv. pivní krejcar, který povolil obci vybírat císař pán z každého mázu (= 1,415 litru) prodaného piva. Kříž na vrchol věže usadil tesařský mistr Josef Konopiský z Rohova. Stavba byla po půl roce 21. listopadu 1874 hotova. Krytina byla břidlicová. Škoda jen, že při přestavbě vzala za své horní řada románských sdružených oken.

Spořilo se i na nové věžní hodiny, byly instalovány r. 1876 za 676 zl. Obecní osvětlení bylo zajištěno deseti petrolejovými svítilnami na kandelábrech. Na náměstí byly

Sedlečský kostel po opravě věže, ale ještě s původní lodí

svítilny dvě. K jejich obsluze byl jmenován obecní lampář. Náměstí bylo r. 1882 vydlážděno. Z té doby pochází i malebná kamenná lávka přes Sedlečský potok na Nejřici. Tzv. Malé náměstí bylo dodlážděno až o sedm let později.

Pošta v Sedlci byla zřízena brzy po vzniku okresu (1851). Prvním pošt mistrem byl jmenován Antonín Blažek a provozoval ji ve svém statku na náměstí č. 6. Pošta byla v tomto místě téměř tři čtvrtiny století. Telegrafní stanice existovala od r. 1874. (Dnes je tu dům spořitelny.)

Pojmenování ulic bylo v r. 1875 jednoduché: Dnešní náměstí 7. května se jmenovalo Velké. Prostor u okresního domu, tenkrát tam ještě byla původní škola, nesl jméno Malé náměstí, později Chocholouškov. Ulice, kde se Chocholoušek narodil se nejdříve jmenovala Vodičkova, pak Chocholouškova a když bylo jméno přeneseno na Malé náměstí, opět se jí říkalo Vodičkova (dnes se jmenuje Dlážděná). Zbývající ulice měly jméno podle směru – Milevská, Tábořská, Sedlečská a Pražská.

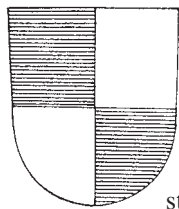
V roce 1876 byl vydán zemský zákon, který ukládal všem obcím větším 50 domů povinnost zřídit dobrovolné hasičské sbory. V Sedlci se už rok nato sešla valná hromada sedmdesáti občanů, kteří se vyslovili pro založení sboru. Prvním starostou byl zvolen tehdejší purkmistr Eduard Černický a velitelem Jindřich Spirhanzl. Hofelo tenkrát častěji než dnes. Např. r. 1849 vyhořelo 9 domů na východní straně náměstí a ještě r. 1921, kdy na protější straně shořelo 5 domů, měly všechny šindelovou střechu.

Obec koupila r. 1883 budovu č. 62 na náměstí od měšťana Černického. V mlýně u Schreibrů byl už r. 1886 instalován parní stroj v budově č. 80. Od té doby ohlašovala siréna začátek a konec pracovní doby a pracovní přestávky. Sedlečáci si pochvalovali, že „živější ruch moderního průmyslu se zde ozývá“.

Pokračování příště.

M. Fiala

Prčický hejtman se jen usmívá

Zatímco sedlecký hejtman Luboš „Chozé“ Kukačka zahájil přípravy na letošní ročník derby z gruntu – založil sedleckému týmu internetové stránky – přčický hejtman

Jan Vodňanský alias „Vodník“ se pouze usmívá, ví své!

„Jakápak taktika nebo strategie? Ta je pořád stejná, hned na začátku je zašlápnout do bláta a pak si v hospodě vychutnat vítězství! Letos jim to musíme vrátit, ten pohár jsme jim jen na 1 rok půjčili, ale patří do naší hospody! Jsme tu na něj zvyklí! Vyhrájeme i bez webových stránek, jsme prostě lepší a máme lepší partu. Jen by nemusely být tak často ty věčné schůzky před derby, kdyby bylo po mém, sešli bychom se tak tři neděle před utkáním, vždyť už stejně všichni víme, co máme dělat. Minimálně pět let to dělají stejní lidé, jsou téměř stejné časy, stejné instrukce...“

Prčická strana navrhovala také zařazení nějakých nových disciplín...

„To je pravda, třeba soutěž sekáčů jsme navrhli taky my. Ale Sedlci se líbí jen ty disciplíny, ve kterých vědí, že v nich vyhrájí. Když něco navrhne, tak oni nemohou na to sehnat partu – třeba chůze na chůdách. I když sedlecký sekáč pan Doubrava, to byl tedy „sekáč“, na toho byla radost se dívat. Když ten vzal tu kosu do rukou... Ale šťve mě, jak se při utkání upravují pravidla. Když jsme postavili do týmu někoho, kdo je v té disciplíně dobrý, třeba ve volejbale žen, hned sedlecký volají, že ten přeci nemůže soutěžit, že je moc dobrej. Pravidla jasně říkají, že si můžeme nominovat, koho chceme, pokud je nějakým způsobem spjatý s Prčicí. Taky jsme šli do soutěže v šachu i když jsme jasně věděli, že tam nemáme šanci.“

Co trénink, trénujete některé disciplíny?

Smích. „Vůbec, tedy kromě pívání štafety, ta mužská se trénuje v hospodě denně a poc-

dokumentární foto Derby 2004

tivě. Letos jsem se trochu dal na pinčes, chodím hrát s klukama, abychom v něm už taky něco uhráli. Ale je to rok od roku těžší, jak člověk stárne. Když jsem tam od rána, večer už jsem utahaný a mám toho dost. Kolikrát jsem si říkal, že by se to mohlo konat třeba jednou za dva roky. A pak přijde večer ta nádherná atmosféra... Loni na hřišti to bylo prostě fantastický! A věřte mi, že mi snad bylo i jedno, že jsme prohráli. Když pak z ampliónu pustili od Mercuryho „My jsme vítězové“, to bylo tak krásný, jak když Katka Neumannová vyhrála v Turíně tu zlatou olympijskou medaili.“

Takže, jaké to je být hejtmanem Prčice?

„Zprvu jsem to bral jako hec, dnes je to čest. Asi to mám už na doživotí, jako každý. Občas to leze i do peněz. Jednou jsem dětem slíbil, že když vyhrájí, tak jim každému zaplatím v hospodě zmrzlinový pohár. Oni vyhráli a pak mě děvčata z hospody odchytila, že u nich mám dluh 850 korun. Děti bylo 17 a vybraly si pohár za 50 korun. Ale máme výborné fanoušky. Tu loňskou prohru vzali sportovně a když se dozvěděli, že vítězům dala paní starostka sud piva, tak nám ho, jako náplast na bolavé srdce, koupili taky.“

S hejtmanem přčického týmu J. Vodňanským hovořila
A. Valsová

„Pojízdná soudírna“ Ivo Jahelky

bude přistavena do Sedlce – Prčice dne 29. dubna 2006 (tedy den před čarodějnicemi) do divadelního sálu ZŠ v 19.30 hodin. Vstupenky na vystoupení si můžete ještě stále zajistit na IC (tel.: 317 834 328) za 120,- Kč na osobu a o 20,- Kč více pak na místě před představením.

—r—

Prčické střípky

Zavzpomínejme dávných příběhů, které se staly před více jak sto lety a v první polovině minulého století. Jsou to příběhy přčických občanů, kteří byli současníky mé babičky, dědečka a maminky. Ta velmi poutavě dokázala vyprávět o svém mládí a životě v Prčici té doby.

Příběh šestý Kočíčů bába

V době mládí mé maminky chodívali po vsích různí vandrovní, žebrační a tuláci. Do Prčice chodívala žebračka, už starší žena, která mimo žebrotu byla známá i jako velká milovnice koček. Prčičtí jí proto neřekli

jinak, než bába „Čičí“. Její pravé jméno snad nikdo ani neznal. Když přišla do stavení prosit o kousek chleba a uviděla na dvoře kočku, zapomněla snad i na hlad, volala na ni „Čičí“ a začala se s ní mazlit. Běda však, když viděla, že někdo nebohé zvířátko týrá až zoufale naříká. To se stávala téměř nepřičetnou a trýznitele častovala nádvkami.

O této její vášnivě reakci na týrání zvířátek věděli zdejší mládenci – tak pubertálního věku – a jakmile se žebračka objevila v Prčici, sháněli se honem po kočce, což na vsi nebyl nikdy problém. Kočka v jejich náručí se hlasitě bránila nedobrovolnému sevření i jinému trápení. Právě hlasitým kočíčím nářkem byla žebračka vyprovokována k obraně nebohého zvířátek. Nejprve začala

klukům nadávat, pak po nich házela kameňákem a když ani to nepomohlo, dala průchod svému rozčilení způsobem, vyjadřujícím její největší opovržení nad chováním mládenců. Vyhrnula své dlouhé sukně a nemaje spodního prádla, na kluky vystřčila holý zadek. A to byl právě ten okamžik, na který hoši čekali. Bylo ukončeno kočíčím trápením, neboť zájem chlapců se rázem soustředil na obnažené partie ženského těla, do té doby pro ně utajené.

Bába „Čičí“ tak tímto činem docílila konce týrání kočky a kluci zase cíle svého, kdy jim žebračka v předklonu se sukněmi nad hlavou umožnila nahlédnout do tajů ženského těla.

Pokračování příště.

Věra Kapková

Výroční členská schůze chovatelů

V sobotu 11. 3. se v Prčici v Hospodě U škrpálu sešli místní chovatelé, aby zhodnotili svoji činnost v uplynulém roce.

Místní organizace Českého svazu chovatelů má 27 členů a je potěšitelné, že z toho je 5 mladých. Účast na schůzi byla velmi dobrá, sešlo se 22 členů a 10 hostů. Mezi hosty jsme přivítali i starostku města RNDr. Marii Kovalovou, zástupce OV ČSCH a zástupce okolních organizací. S těmi udržujeme velmi dobrou spolupráci, která nekončí jen u návštěv na schůzích, ale daleko důležitější je pomoc při místních výstavách, a to jak prací, tak obesláním zvířaty.

Ze zprávy jednatele bylo zřejmé, že naše malá organizace si tak, jako v letech minulých, i v roce 2005 vedla velmi úspěšně. Místní chovatelé se během roku schází hlavně při práci, ať už je to při úklidu a údržbě výstaviště, ale hlavně při obrovské práci, kterou je potřeba udělat při přípravě a zajištění místní výstavy. Loni to byla již 21. místní výstava drobného zvířectva v parku

v Prčici. Jsme velice rádi, že nám majitel parku umožňuje tyto výstavy konat právě zde, neboť toto místo je pro tyto účely ideální. Výstava je pro naši organizaci jediným zdrojem, byť malého příjmu. Díky tomu můžeme mladým členům platit členské příspěvky a všem např. kroužky, nebo zájezdy, které pořádáme. Loňskou výstavu navštívilo 730 dospělých a 203 dětských návštěvníků. Je potěšitelné, že výstavu shlédne rok od roku více místních spoluobčanů a jsme rádi, když se jim tu líbí.

Ale naši chovatelé si vedou úspěšně i na jiných přehlídkách, ať už to jsou místní, okresní či celostátní výstavy. ZO Sedlec – Prčice se již několik let umísťuje v Okresní soutěži na předních místech. V loňském roce se naši chovatelé králíků umístili na druhém místě v okrese a nebýt zákazu vystavování holubů a drůbeže v důsledku ptačí chřipky, určitě by se umístili rovněž.

V diskusi se o ptačí chřipce hovořilo také. Pokud by tato nemoc propukla v epi-

Foto z loňské výstavy chovatelů o Prčickém posvícení

demii, postihlo by to především chovatele, ať už velké či drobné. V diskusi vystoupili všichni hosté a na závěr popřáli místním chovatelům mnoho úspěchů. Schůzi zakončil předseda Z. Skalický. Po dobré večeři pak pokračovala volná rozprava až do pozdních večerních hodin.

Jednatel ZO, M.T.

100 Let SDH Vrchotice

V sobotu 18. března tomu bylo přesně sto let, co byl ve Vrchotických založen sbor dobrovolných hasičů.

Výročí založení vrchotického sboru přišli do sálu „Na Františku“ oslavit nejen jeho členové, ale popřát přišli i starostka Sedlce – Prčice Marie Kovalová, zástupce Okresního sdružení hasičů pan Páv, zástupce okrsku Sedlec – Prčice pan Zavadil a hasiči ze třinácti okolních sborů.

Slavnost zahájilo vystoupení houslového orchestru Základní umělecké školy ze Sedlce pod vedením paní Rauscherové. S historií sboru poté přítomné seznámil Ladislav Otradovec, který čerpal z dokumentu vypracovaného Františkem Bursíkem st. V tento slavnostní večer byly předány pamětní listy a číše jedenácti nejdéle organizovaným členům. Za 54 let věrnosti sboru je obdrželi František Bursík st., Jiří Štíbor st., František Boubalík st. a Josef Bursík ze Sedlce. Služebně nejstarší členky byly obdarovány květinou. A předávání darů pokračovalo. Sbor obdržel finanční dar od rodiny Míškovy, které velice děkujeme.

Jsme rádi, že jak paní starostka Kovalová, tak i pan Páv a pan Zavadil kladně hodnotili práci sboru a při svých projevech mu gratulovali ke sto letům. Oficiální část večera ukončily svým vystoupením tanečnice ze souboru Dupáček z Tábora. Poté následovala volná zábava, kterou zpestřilo sladké překvapení v podobě dortu s hasičským znakem od Aničky Konopiské a Pavla Dejmalíka. Děkujeme. K dobré náladě večera přispěli také muzikanti M. Tlamicha, M. Konopiský a P. Janů.

Oslava sto let založení sboru proběhla důstojně a bude pokračovat hasičskou soutěží 27. května. SDH Vrchotice

Portrét: Varhanice Jitka Fárová

V dnešní době, přeplněné zvuky, které na naše vnímání útočí ze všech stran a úhlů, se zvuk prostý, neelektrický, tak nějak v tom rámusu vytrácí, zaniká. O to je pak překvapivější a krásnější, když se někde objeví. Je jak kapička rosy na stéble trávy, jak pramínek čisté vody uprostřed skal. Tak nějak lze popsat i osobnost, která vyrostla a působí v našem městě, křehká mladá žena, která vedle své pevné víry v Boha nalezla velikou lásku a oporu v hudbě. A to v hudbě duchovní.

Jmenuje se Jitka Fárová (ročník 1978) a vedle toho, že učí na zdejší umělecké škole hru na klavír, působí jako regenschori kostela sv. Jeronýma v Sedlci, je také studentkou. Studuje sbormistrovství chrámové hudby na Univerzitě v Hradci Králové.

Umí ještě dnešní publikum naslouchat duchovní hudbě a vážné hudbě vůbec?

„Naopak, mám pocit, že stále více mladých lidí se právě k této hudbě obrací, vyhledává ji. Vlivem čtyřicetiletého působení komunistické ideologie byla u nás chrámová hudba zanedbávána, nepečovalo se ani o varhany v kostelech, ale nyní je stále více lidí, kteří se v duchovní hudbě orientují a jsou pro ni zapálení.“

Je víra v Boha nutností k pochopení a instrumentaci duchovní hudby?

„Skutečný, oslovující, až mrazivý prožitek hudby, se odehrává v nitru člověka, i když se neřadí k náboženské skupině. Při poslechu nebo provozování duchovní hudby je tento rozměr citelnější než u jiné. To proto, že skladby svou povahou jsou více zaměřeny do nitra člověka, kde se může setkat nejen se sebou samým a oním příjemným pocitem, ale chce-li tuto hudbu pochopit co nejvíce, tak i s Někým konkrétním, Bohem. Proto člověk, který se snaží ve svém životě i přes mnohá klopýtání být co nejvíce v kontaktu s Bohem, nechávat je Jím inspirovat a obdarovávat, má i z této hudby větší užitek.“

Vy jste se soustředila na hru na nástroj pro ženu velmi náročný.

„Ano, hra na varhany vyžaduje určitou náročnost. Navíc v těchto končinách se nenachází žádný nástroj mimo kostely, takže obzvlášť v zimním období je proto cvičení a hraní celkem drsné. Řeším to zapnutím topného tělíska k pedálnici, občas i nějakým tím grogem nebo svařákem, než vyrazím na kůr, abych vůbec mohla zkřehlé prsty rozpohtit. I tak se ale někdy stalo, že jsem musela cvičení ukončit. V takové zimě prostě hrát nešlo. Jinak ale zastoupení žen ve varhanické službě je poměrně vysoké, rozhodně nejsem ojedinelá. Je to vlastně určitý styl života. Snažím se seznamovat s tímto nástrojem i své žákyně a těší mě, že dvě z nich jsou schopny mě v doprovodu liturgie mše sv. zastoupit.“

Máte oblíbené nějaké hudební období, či přímo autora?

„V každém období se najde řada autorů a skladeb, které mne oslovují. Např. nepřekonaná hudba J. S. Bacha, z české tvorby barokní B. M. Černohorský, J. F. N. Seger, současný Petr Eben... Kromě hry na varhany se také orientuji na sborovou literaturu. A to v rámci práce s chrámovým sborem Ekola při sedleckém kostele sv. Jero-

chalo inspirovat. Proto si cením ochoty členů Ekoly nastudovat melodie páté neděle postní ke mši sv. v kostele sv. Jeronýma (2. dubna). Bude to trochu jiná varianta liturgické hudby, než na kterou jsou lidé v kostele zvyklí. A sice zpěv bez doprovodu varhan v latinském jazyce, pro orientaci věřících budou k dispozici texty latinské i české. Doufám, že zvláště v této

Snímek chrámového sboru EKOLA byl pořízen těsně před vystoupením na koncertu tří chrámových sborů v kostele sv. Martina v Sedlčanech dne 19. června 2005.

nýma, ve kterém se angažuje zhruba 13 převážně mladých lidí.

V poslední době mne velmi oslovil gregoriánský chorál. Je to jedhlasý, Církvi nejvlastnější, tradiční zpěv biblických textů. Není to však vůbec nic strohého, naopak, působí jako očistná kůra, zpěv se zde stává hluboký a dynamický. Chorál, provozovaný přímo při liturgii, v sobě jedinečně a nenapodobitelně spojuje účelnost s krásou. Mnoho autorů duchovní hudby se také gregoriánským zpěvem ve své tvorbě ne-

postní, přípravné době na největší svátky, nám všem tato forma poslouží k hlubšímu rozjímání slov Písma.“

Co byste doporučila posluchači, který by se chtěl naučit poslouchat hudbu? Kde začít?

„Především omezit tok konzumní hudby, která se na nás čím dál více valí. Nechat se spíše obklopit tichem. V tichu se člověk více orientuje. A samozřejmě, navštívit nějaký koncert, nebránit se této hudbě. Poddát se jí.“

Divadelní soubor Červený Újezd

sehraje v místním pohostinství
dne 12. a 13. května ve 20 hodin

divadelní hru od Maurice Hennequina

„LHÁŘKA“

Jedná se o frašku o třech dějstvích. Srdečně Vás zveme.

Dětský maškarní den

V neděli, 26.2.2006, se konal tradiční dětský maškarní den, pořádaný přickými hasiči. Den předtím se bavili dospělí na klasickém maškarním plese a v neděli přišly na řadu naše děti. Byly připraveny soutěže, děti se představovaly a ukazovaly nám své pěvecké a básnické schopnosti.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem sponzorům, kteří svými dary přispěli do tomboly na zmiňovaný klasický ples. Zvláště pak děkuji majitelům Cukrářství Dejmalík, Konopiská, kteří nám, jako již tradičně, připravili dobroty pro oceněné dětské masky.

Vyhodnocení těch nejlepších je vždy složité a protože všechny děti byly krásné, kromě dvaceti oceněných byly odměněné i ty ostatní drobnou sladkostí. Nikdo tedy neodešel s prázdnou a děti si to užívaly. Nejhezčí maskou se stal malý klaun Patrika Žáka z Prčice. Blahopřejeme.

Rok od roku nám stoupá účast a začali jsme mít problém s prostorem. Oslovila jsem tedy p. Sládka ze ZD Přestavky a předběžně se s ním domluvila na možnosti přesunout dětský den do kulturního domu v Přestavkách. Jsem přický patriot a také bych byla radši, kdybychom mohli dovádět v Prčici. Bohužel, děti potřebují prostor a ten nám začal scházet. Mé osobní poděkování patří Mirce Lejčkové, která mi

velice ochotně pomáhala s organizací. Děkuji i provozovatelům hospody U Škr-

pálu, kteří nám zdarma poskytli útočiště.
Za SDH Prčice Alena Šmejkalová

KINO SEDLEC-PRČICE

KVĚTEN 2006

5.května pátek 16 a 20 hodin 112 min 40.-	Česká rodinná komedie JAK SE KROTÍ KROKODÝLI	Film volně navazuje na úspěšné televizní komedie Jak vytrhnout velrybě stoličku a Jak dostat tatínka do polepšovny Mládeži přístupno
12. května pátek 20.hodin 85 min 40.-	Česká teenagerovská komedie EXPERTI	Když maturant Oskar zjistí , že platonicky zbožňovaná Lucie dala přednost jinému, změní image a při studiu začne vydělávat v počítačové firmě Mládeži přístupno
19. května pátek 20 hodin 94 min 36.-	Americký thriller s českými titulky HOSTEL	Nejhrůznější film posledních 10 let od Quentina Tarantina. Místo v náručí děvčat, mladíci končí v rukou brutálního maniaka , řídícího prosperující mučírnu pro zvrhlíky Mládeži do 18 let nepřístupno
26. května pátek 16 a 20 hod 80 min 34.-	Animovaný film v českém znění KARCOOLKA	Klasika tak trochu jinak. Film ve Šrekovském stylu pobaví jistě celou rodinu. Karkulku sežere vlk , ale pak je všechno úplně jinak než jak jste byli zvyklí Mládeži přístupno
Připravujeme na červen : Underworld: Evolution, Raft'áci, Miha, Bambi 2, Růžový panter		

KALENDÁRIUM

* 3. 4. 1876 Zlín, **Tomáš BAŤA** – český podnikatel

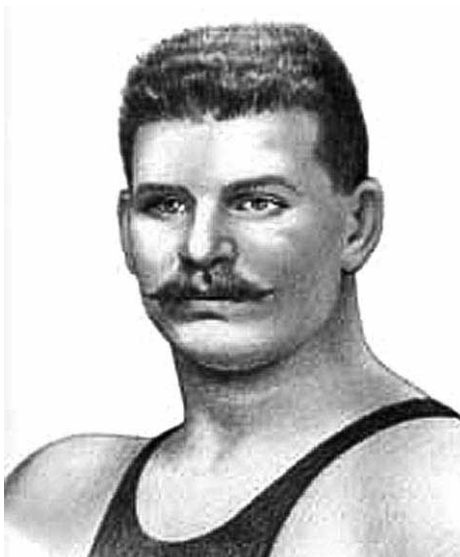
Vyučil se u otce obuvníkem. Už v roce 1894 založil ve Zlíně obuvnický závod, který svého největšího rozmachu dosáhl až v nově utvořeném Československu. V roce 1922 podpořil Rašínovu měnovou politiku výprodejem zásob za výrazně snížené ceny a vytvořil tak podmínky pro další výrobní rozvoj svého podniku, v němž po studijních cestách do zahraničí začal zavádět moderní zásady řízení a organizace práce: mimo jiné pásovou výrobu, samostatné účtující výrobní jednotky, prémiový systém a podíl zaměstnanců na zisku. Dbáno bylo i na reklamu. Československo pak zásluhou Baťových závodů dosáhlo světového prvenství ve výrobě obuvi. V roce 1931 se rodinný podnik změnil na akciovou společnost, budující své sesterské podniky i v zahraničí. Baťovy závody si ve vlastní škole vychovávaly zdatné spolupracovníky a zaměstnancům poskytovaly různé sociální výhody, například v bydlení. Sídlo závodů Zlín nabývalo „americké“ podoby a bylo plné zahrad a rodinných domků pro zaměstnance. Baťa však podporoval i další aktivity včetně umění, mimo jiné výstavbu filmových ateliérů, kde vznikaly vedle reklamních i první české kreslené filmy. Po smrti Tomáše Baťu při leteckém neštěstí se řízení závodů ujal nevlastní bratr Jan Antonín Baťa. Po 2. světové válce byly závody v Československu zestátněny. Ze závodů v zahraničí vytvořil syn zakladatele Tomáš John Baťa světově významný podnik. Po celém světě jsou prodejny s typickým názvem BATA. A ve všech stále platí Baťovo okřídlené heslo: *Náš zákazník – náš pán!*

† 6. 4. 885 Morava, **METODĚJ** – řecký učenec, moravský a pannonský arcibiskup, světec

† 6. 4. 1957 Litov, **Gustav FRIŠTENSKÝ** – český zápasník

Byl to skutečně mimořádný zjev, říkalo se „je silný jako Frištenský“. Jako amatér neokusil plných pět let hořkost porážky. Jako profesionál slavil na 10 000 vítězství, zápasil 40 let a vítězil ještě řadu let po své padesátce. Roku 1900 se stal mistrem Čech, roku 1902 mistrem Rakouska-Uherska, o rok později získal v Rotterdamu titul amatérského mistra Evropy. Na trůn profesionálního mistra Evropy vystoupil v roce 1929. K nezapomenutelným patří jeho urputné souboje s největším domácím soupeřem Josefem Šmejkallem, „českým Goliášem“. Jejich slavný zápas na letenské pláni je dokonce zachován na filmovém pásu.

* 9. 4. 1891 Liberec, **Vlasta BURIAN** – český herec, zpěvák, divadelní ředitel, sportovec a podnikatel, Král komiků. V dětství zpíval na kůru a měl rád operu. Herecky vyzrál na jevištích pražských kabaretů (Montmart, U ku-

Gustav Frištenský

řihó oka, Rokoko, Červená sedma...). Do uzavření divadel nacisty provozoval vlastní Divadlo V. Buriana. Několikrát hostoval na velkých oficiálních scénách (Švandovo divadlo, Stavovské divadlo), dokonce s velkým úspěchem vystupoval v Národním divadle v roli *Principála* v *Prodané nevěstě*. Byl vynikajícím komikem s bezprostředním, nekomplikovaným humorem i mimořádným darem okamžitě všechno parodovat. Spolu s F. Futuristou a Emanem Fialou patřil k nejvýznamnějším českým představitelům tzv. groteskní komiky, neustále překvapoval i své herecké kolegy. Nemá smysl vyjmenovávat všechny jeho slavné filmy, které – až na výjimky – natočil se dvěma vynikajícími režiséry K. Lamačem a M. Fričem. V soukromí byl ale rozmazlenou hvězdou. Miloval přepych i svou popularitu, uvažoval prý i o prezidentské kandidatuře. Za okupace se ani on neubráníl stykům s okupanty. Nikdy však umělecky. V roce 1945 byl komunistickými divadelními „revolucionáři“ vybrán jako exemplární příklad – zejména díky svému značnému majetku – obviněn z kolaborace a odsouzen k velké finanční pokutě, krátkému vězení a k zákazu vystupovat. Tento zákaz byl zrušen až v roce 1950. Díky J. Frejkovi a J. Werichovi dostal angažmá ve Státním divadle Umění lidu v Karlíně. Od roku 1953 až do své smrti vystupoval na estrádách zájezdech a hrál v několika filmech. Z velkého komika ale zbyl jen stín. Nejvíce se přiblížil své slavné minulosti v pohádkovém filmu *Byl jednou jeden král*, kde po boku J. Wericha vytvořil rozkošně snaživého ministra *Atakdale*. Až roku 1994 byl zásluhou divadelního historika Vladimíra Justa soudně plně rehabilitován.

† 13. 4. 1994 Praha, **Rudolf HRUŠINSKÝ st. – herec** (*Poslušně hlásím, Vesničko má středisková, Spalovač mrtvol, Rozmarné léto, Smrt krásných srnců, Pozor vizita, Postržiny, Slavnosti sněženek...*)

* 17. 4. 1826 Praha, **Vojtěch NÁPRSTEK** – český vlastenec a mecenáš

Byl skvělý organizátor a zapálený bojovník za pokrok. V bouřlivém roce 1848 se v Praze a pak ve Vídni účastnil revoluce, po jejím potlačení se uchýlil na čas do emigrace do USA, kde prožil 10 let pestrého života – byl nádeníkem, truhlářem, papírníkem, knihkupcem, politikem. Jeho knihkupectví se stalo střediskem krajanského života českých vystěhovalců. Zúčastnil se vládní expedice k Indiánům kmene Dakota, zde je počátek jeho vztahu k národopisu. Roku 1858 se vrátil do Prahy a záhy se z rodinného pivovaru U Halánků stalo centrum české inteligence. Rozvíjel tu osvětovou činnost, účinně propagoval emancipaci žen, staral se o šíření pokroku v domácnostech. Není divu, že jeho sbírky stále rostly. Do Českého průmyslového muzea, které v rodném domě založil roku 1862, přispívali mj. E. Holub, J. Kořenský, V. A. Frič, Bedřich Hrozný. Původní účel – předvádět české veřejnosti technické novinky – stále více ustupoval rostoucím národopisným sbírkám. Roku 1866 nechal postavit novou muzejní budovu, která nazvána jménem svého zakladatele, slouží dodnes. Náprstek zůstal pokrokovým dokonce i po smrti. Jako jeden z prvních u nás projevil přání být zpopelněn. V závěti odkázal muzeu veškerý svůj majetek včetně knihovny s 46 000 svazky a 18 000 unikátními fotografiemi.

* 20. 4. 1891 Praha, **Josef LAUFER** – český sportovní novinář a rozhlasový reportér

MLádí prožil na pražských Vinohradech. Aktivně sportoval a s ještě větší chutí sportovní život organizoval. Vstoupil do atletického oddílu Slavie Praha a v tomto klubu setrval jako činovník desítky let. Jako začínající sportovní novinář spolupracoval s *Hlasem národa*, později s listem *Union*. Až do roku 1939, kdy mu byla okupanty znemožněna jakákoli veřejná činnost, byl spolupracovníkem listu *Prager Presse*. Stal se nestorem československého sportovního novinářství. Jako tlumočnicka a průvodce naší výpravy se účastnil již berlínského Mistrovství Evropy v hokeji 1910, kde Češi získali první titul mistrů Evropy, ale nejvýznamnějším mezníkem jeho profesionální dráhy se stal 3. říjen 1926, kdy v 15 hodin zahájil pro Radiojournal první rozhlasovou reportáž z fotbalového utkání Slavia versus Hungaria. Komentoval i hokejové ME ve Vídni. Za mikrofonem absolvoval více než 1 000 reportáží, mimo jiné i ze slavného římského finále v kopané 1934. V závěru životní dráhy pracoval ve sportovní redakci ČTK.

* 23. 4. 1420 Poděbrady, **JIRÍ z PODĚBRAD** – český král

Jiří z Poděbrad bývá často označován jako husitský král. Je to především zásluhou díla A. Jiráka, ale není to představa přesná. Jiří nereprezentuje vlastní husitské hnutí, ale to, co po bitvě následovalo, totiž možnost přijímání pod obojí – kališnictví. Samotný král je však považoval spíše za záležitost politickou než náboženskou (v náboženských záležitostech se sám totiž příliš nevyznal).

* 30. 4. 1883 Praha, **Jaroslav HAŠEK** – český prozaik, satirický žurnalista a bohém

Jaroslav Hašek je vedle Franze Kafky a Karla Čapka zřejmě ve světě nejslavnější český spisovatel. Před 1. světovou válkou patřil k předním představitelům pražské bo-

hémské společnosti. Hlásil se k anarchistickému radikalismu se sklonem k mystifikacím a tvůrčí hře. Jeho literární tvorba přerostla od humoristických povídek *Črty, povídky a humoresky, Trampoty pana Tenkrát, Průvodčí cizinců*, k mnohoznačnému

románovému dílu zobrazujícímu chaos válečného světa – *Osudy dobrého vojáka Švejka*. Dvorním ilustrátorem se mu stal už v době zrodu jeho dlouholetý přítel a přítelostný „kumpán“ Josef Lada.

Březen v MŠ a ZŠ Sedlec-Prčice

1.března 2006 byli vysláni vítězové školního kola H. Šeráková a K. Mašek do Benešova, aby reprezentovali sedleckou školu v **okresním kole olympiády v českém jazyce**. Přestože se jim nepodařilo obsadit vítězná místa, získali zde cenné zkušenosti, zejména před blízkými se přijímacími zkouškami na střední školy.

2.března se šesté a sedmé třídy vydaly do Tábora na jedno z nejznámějších děl světové literatury **„Děti kapitána Granta“**. Netradiční jevištní pojetí v nové dramatičtější zaujalo všechny diváky.

V pondělí, 20. března, po jarních prázdninách se žáci druhých až devátých tříd zapojili do celoevropské **matematické soutěže „Matematický klokan“**. Ve čtyřech kategoriích – Cvrček, Klokánek, Benjamín a Kadet – řešili žáci zadané úkoly v pevně stanoveném čase.

Kategorie Cvrček / 2. a 3. ročník/ 1.Kabíček P, 2. Špačková B a Chocholoušková T, 3. Kosíková J.

Kategorie Klokánek / 4. a 5. ročník/ 1. Jandová M, 2.Stránský M, 3. Štěrbová

Kategorie Benjamín /6. a 7. ročník/ 1.Kosíková B, 2.Mrázková A, 3.Částková V

Kategorie Kadet /8. a 9. ročník/ 1. Chvilová A, 2. Pilík J, 3.Jenčík T.

Všem úspěšným řešitelům blahopřejeme.

Dne 23.3.2006 se žáci 3.B a 4. třídy zúčastnili **oblastního kola recitační soutěže Sedlčanská růže**. Žáci 3.B byli zařazeni do kategorie „Soubory“ se svou „Pohádkou

o velikém hadu“, kde porota první místo nikomu neudělila s odůvodněním, že výkony soutěžících byly vyrovnané. Naši žáci byli odměněni „Čestným uznáním“ a upomínkovými předměty. Na soutěžících bylo patrné, že o recitaci mají zájem, všichni pozorně sledovali účinkující. Význam této soutěže spočívá v tom, že děti byly motivovány k poslechu i přednesu poezie a získaly zkušenosti s vystoupením na veřejnosti v neznámém prostředí. Následně byly všechny děti pochváleny za dobrou reprezentaci školy.

27. března zhlédli žáci první až čtvrté třídy v tábořském divadle muzikálovou pohádku **„Kouzelná lampa Aladinova“**, plnou kouzel, poezie a lásky s písničkami Jaroslava Wykrenta. Pohádky tisíce a jedné noci princezny Šeherezády, která je vyprávěla králi, aby si zachránila život, okouzluje celé generace čtenářů a diváků. K nejznámějším patří orientální příběh o chudém Aladinovi a jeho kouzelné lampě, v níž je ukryt mocný sluha – džin plnící majiteli lampy všechna jeho přání. Tak se z chudého rázem stane boháč. Džin pomůže Aladinovi překonat všechny nástrahy a získat srdce krásné princezny. Po šťastném konci se všichni spokojeně vrátili domů.

V pondělí 27.3. se dívky druhého stupně ZŠ zúčastnily **oblastního kola ve volejbalu** v Benešově. První zápas sice prohrály, ale v dalších třech postupně porazily Nevklov, Týnec a Čerčany. Umístily se tak na velmi pěkném 4. místě, což jim zajistilo postup do okresního kola.

Ve středu 29. března se zúčastnilo šest žáků 2. stupně **recitační soutěže Carmina** 2006 v Sedlčanech. Přednášející, kterých bylo celkem 51, předvedli opravdu výborné výkony.

V 1. kategorii (24. žáků 6. a 7. roč.) získal čestné uznání Marian Prchlík ze třídy 7.A.

V 2. kategorii (27. žáků 8. a 9. roč.) získaly stejné ocenění Simona Koblíhová (9.A) a Ilona Trpková (9.B).

Pochvalu za dobrou reprezentaci naší školy si zaslouží také Michaela Dvořáková (9.B), František Hájek (7.A) a Karolína Pištěková (7.B).

Za výbornou organizaci soutěže patří naše poděkování 2. ZŠ Propojení v Sedlčanech.

Dne 29.3. se chlapci 5. a 4. tříd zúčastnili tradičního **turnaje ve vybíjené** v Benešově. Do soutěže se přihlásilo 18 škol z okresu Benešov. Smůlu jsme měli už při losování. Dostali jsme velmi těžké soupeře – Vlašim Vorlina (několikanásobný vítěz), Votice a Bystřice. Navíc se naše skupina odehrála ve velmi malé tělocvičně Gymnázia Benešov. Přesto jsme odehráli s Vlašimí i Voticemi velmi vyrovnané zápasy a prohráli jen těsně. Družstvo Bystřice jsme pak jednoznačně porazili, ale obsadili jsme ve skupině 3. místo a do bojů o nejlepší umístění jsme již nezasáhli a nepomohly nám ani zcela nové školní dresy! Přesto, všichni chlapci zaslouží pochvalu a odměnou jim byly hodnotné ceny.

Lidové pranostiky na duben:

1. 4. Prší-li na sv. Huga, bývá mokrá máj.
13. 4. Zelený čtvrtek:
Je-li Zelený čtvrtek bílý, tak je léto teplé.
Na Zelený čtvrtek hrách zasívej, na Velký pátek zemí nehýbej, na Bílou sobotu štěpy zasazuj.
14. 4. Velký pátek:
Velký pátek deštivý – dělá rok žízňivý.
Velký pátek vláha – úrodu zmáhá.
15. 4. Bílá sobota:
Když prší do Božího hrobu, bude žízňivý rok.
Když prší na Velkou noc, nebude sena moc.

16. 4. Neděle velikonoční – Hod Boží velikonoční:
Na Boží-li hod velikonoční prší, sucho úrodu poruší.
Velikonoce krásné úrodu nám dají, pakli slunce hasne, louky sucho mají.
17. 4. Sv. Rudolf otvírá dveře i okna.
24. 4. Mrazy neuškodí, co po Jiřím chodí.
Může-li se havran o svatém Jiří v žitě skrýti, budem úrodný rok míti.
Do svatého Jiří tráva neroste, kdyby ji kleštěmi tahal,
po svatém Jiří roste, třeba ji palicí zatloukal.

25. 4. Na svatého Marka deštivo – sedm týdnů blátivo.
Na svatého Marka zasej oharka.
28. 4. Mrzne-li na svatého Vitališe, mrzne ještě čtyřicet dní.

- Sníh dubnový jako mrva pohnojí.
- Jak hluboko v dubnu namokne, tak hluboko v máji vyschne.
- Duben hojný vodou – říjen vínem.
- Hřmí-li v dubnu, konec mrazům.
- Duben má dáti máji půl listu.
- Apríl svoje vyvádí, čím víc blázní, tím víc sena bude!

Cena inzerce: titulní strana - 7,- Kč, zadní strana - 5,- Kč a vnitřní strany - 4,- Kč/1 cm²